

COLLECTED PAPERS

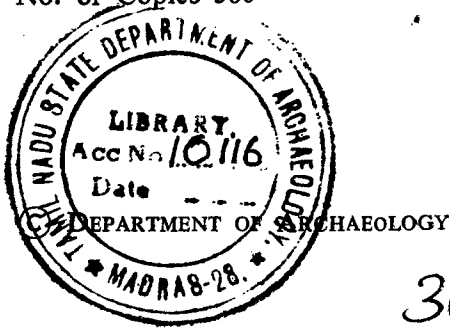
(Studies in Tamil Culture)

NATANA. KASINATHAN
Director, Department of Archaeology

Published by

STATE DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
MADRAS-600 113
1994

First Edition 1994
Publication No. 125
No. of Copies 500

306.089948
KAS

COLLECTED PAPERS
(Studies in Tamil Culture)

By

NATANA. KASINATHAN
DIRECTOR

Price : Rs. 24

Printed and Published by
STATE DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
MADRAS 600 113.

FOREWORD

Natana Kasinathan has grown and gained experience with, the State Department of Archaeology he now heads as the Director. This is a collection of ten articles of his on varied aspects of Tamil history and culture. Three papers (items 2, 8 and 9) present the interesting results of archaeological excavations and finds at Alangulam and off-shore exploration at Poompuhar. They confirm the Roman contact with the South eastern coast of Tamil Nadu.

Two are interesting copper plates, one belonging to the reign of Rajendra Cola-I from Esalam, and four others of a much later date.

The form confirms to the pattern of Chola copper plates but in its grant-content as conveyed by the Nattar the plates raise a few important aspects which will merit further investigation.

The remaining five deal with preservation of Sculptures and idols, child birth, and the temples for Sun God and the historical vestiges of Nagai Quaid-e-Milleth District and the concept of Sakti. These bring out additional information on the aspects touched. They also stretch the area of investigation to Tamil literature and temple building and oceanography.

Natana Kasinathan has drawn from a wide variety of historical source-material, archaeological remains, inscriptions and literature besides agamas and other works on rituals. I commend this volume with pleasure to scholars who will find them to be stimulating. It will be of great interest to those working on the themes touched upon in these papers.

R. TIRUMALAI

PREFACE

This work is a collection of articles written by me on different occasions. All of them were presented in seminars held in various places under the auspices of different organisations except the first. I thank these organisations for the permission granted to me to publish these articles in this book. The first article is a new one written recently while the rest have been contributed in the following seminars.

1) Two Roman coins from Alagankulam Excavation	Second Annual Conference of South Indian numismatics held at Thiruvananthapuram
2) Preservation of sculptures in Ancient Tamilnadu	Seminar on conservation of Archaeological objects, held at Lucknow, U.P.
3) Child birth in Ancient Tamilnadu	Congress of maternity Doctors held at Madras
4) Temple for the Sun God	Seminar of Temples held at Sanskrit College, Madras
5) Historical remains in the Nagai Quaid-e-Millath District	Seminar on Nagai Quaid-e-Millath District, held at Poraiyar
6) The concept of Sakthi Cult in Tamilnadu	Paper prepared for presentation in the seminar of Sakthi to be held at Madurai Kamaraj University, Madurai.
7) Alagunkuam, an ancient Seaport	Fourth Indian Conference of Marine Archaeology of Indian Ocean Countries held at Visakhapatnam

8) Off shore exploration at Pumpuhar	Workshop on Marine Archaeology held at Tiruvananthapuram.
9) Four Copper Plates of Tenkasi	XX Annual Congress of the Epigraphical Society of India, held at Bangalore.

All the above articles try to throw some fresh light on Tamil Culture. This book is one of our publications in view of the VIII International Conference-Seminar of Tamil Studies. We hope that it would be highly welcomed by the scholars, as well as commeners for understanding atleast a little part of the vast cultural heritage of Tamils.

I owe my gratitude to the Honourable Chief Minister of Tamilnadu, Puratchitalaivi, Dr. J. Jayalalitha, Honourable Education Minister, Thiru. K. Ponnusamy, M.Sc., B.L. Thiru S. P. Elangovan, I.A.S, Secretary. Tamil Development-culture Department; Thiru Irai Anbu, I.A.S. Special officer for Tamil Conference for having given their consent to release this book as one of the Publications on the accasion of the VIII International Conference - Seminar of Tamil Studies. I am thankful to Dr. P. Shanmugam, Reader, Department of Ancient History and Archaeology, University of Madras for having gone through the articles in manuscript form, Thirumathi Dr. N. Marxia Gandhi, Assistant Superintending Epigraphist for the check of the texts of Tenkasi copper plates; Thirumathi R. Vasantha Kalyani, Epigraphist, for having assisted me in deciphering the Esalam copper plates of Rajendra Chola and in checking the foot notes of the articles. My thanks are due to the staff of the printing section, especially Thiru A. Aranganathan and Thiru M. Srinivasan Foremen for the neat printing in short notice.

NATANA. KASINATHAN
Director of Archaeology

CONTENTS

1.	ESALAM COPPER PLATES OF RAJENDRA CHOLA-I	...	...	1
2.	TWO ROMAN COINS FROM ALAGANKULAM EXCAVATION	...		31
3.	PRESERVATION OF SCULPTURES IN ANCIENT TAMILNADU	...	...	35
4.	CHILD BIRTH IN ANCIENT TAMILNADU	...	...	41
5.	TEMPLES FOR THE SUN GOD	...		44
6.	HISTORICAL REMAINS IN THE NAGAI QUAID-E-MILLETH DISTRICT	...		52
7.	THE CONCEPT OF SAKTI IN TAMILNADU	...	...	60
8.	ALAGANKULAM, AN ANCIENT SEAPORT OF PANDYAS	...		68
9.	OFF SHORE EXPLORATION AT POOMPUHAR	...	...	75
10.	FOUR COPPER PLATES OF TENKASI	...		80

ESALAM COPPER PLATES OF RAJENDRA CHOLA - I

The set of copper-plates, accidentally unearthed in the year 1987 from the premises of the Siva temple, Esālam, a small village in Villupuram Ramasamy Padayatchiyar District and brought to the notice of Tamilnadu State Department of Archaeology, belongs to Rājendra Chōla I of Chōla dynasty.

It consists of 15 plates measuring to 34 cm length and 16.5 cm breadth. The royal seal is found embossed and soldered with a big ring which runs through all the plates. The seal bears the figures of tiger, two fishes, bow, boar and the chāmaras, umbrella, swastika and chakra. The chakra is believed to be representing the king's independent sovereign authority over a vast empire (*Chakravarthi*).¹

The legend found in Sanskrit language and in grantha character, written on the periphery of the seal is as follows:

“Rājad-rājanya-makuta-śrēṇi-ratnēsu śāsanam,
Ētad Rājendra Chōlaśya Parakēsarivarmaṇah”

As usual this set also has two parts, the first part being written in Sanskrit language and in Grantha characters, the second part is in Tamil language and in Tamil script. The Sanskrit portion is written on four plates while the Tamil portion is engraved on the rest

1. Dr. R. Nagaswamy, Bulletin DE l'Ecole Francaise, Tome LXXVI, p. 13

of the plates. All the plates are written on both sides. The Sanskrit portion of this charter delineates the pedigree of Rājendra Chōla, the establishment of the Rāmēśvara temple at Eidār by the preceptor Sarvaśiva and the endowment made to it by the emperor. At the end of this part the names of the composer and the engraver are given. The Tamil portion has 345 lines which narrate the circumstances which caused the king to make this endowment while he was at Kānchipuram and the details of the donated lands.

The format of the Tamil portion is exactly similar to Karanthai copper plates² of the same king, Rājendra Chōla I. The Tamil portion begins with the same title “*Kōrērinmaikonḍāṇ*” and describes the gift made by the king on the tenth day of his twenty fourth regnal year to Nāṭṭārs, Brahmadēyakkiḷavars and to the villages and towns which possess the lands of Dēvadānam, Paḷlicchandam, Kaṇimurṟūṭṭu, Vēṭṭapēru³, and Sālābhōgam.

The king made this endowment while he was taking bath in the palace of Kānchipuram, a town in Jayamkoṇḍachōlamanḍalam. Having measured the lands of Janaṇāthacharuppēdimangalam of Vāvalūrnādu and Sri Rājarajaccharuppēdimangalam, a Taniyūr of Panaiyūr Nādu, it was found that the lands of Nannādu and Erappākkam were 90 Nilam and Mukkālē Mūṇṇu mā Mūkkāṇi Araikkāṇi Muntirikaikkīḷ Nālu mākanikkīḷ araiyē nālu mā Kāni araikkāṇi after having deducted the lands of drinking water tank and its bund, stream, vadi

2. K. G. Krishnan, Karanthai Tamil Sangam Plates of Rajendra Chola I, Memoirs of the Archaeological Survey of India No. 79, New Delhi, 1984.

3. May be taken as Vettapperu, the endowment made for performing Velvi i.e. Yajna

and channels, small river that irrigates the lake of Jananādaccharuppēdimangalam and Maṇimuttāru, Mādevar temple and its surroundings, its gardens, Piḍāri (*Durga*) temple and its surroundings, Ayyanar (*Sasta*) temple and its surroundings, garden of Ramisvaram temple, Kammānaccēri, Paraiccēri, waste land of cattle grazing, marshy and salty land etc.

The king gave the oral order stating that the total dues of 3400 kalams of paddy levied from Nannāḍu and Erappākkam *alias* Vikramachōlanallūr as permanent land tax from 15th regnal year of the king have been gifted as dēvadāna for daily offerings to the God of Tiruvirāmīsvaram temple, a stone temple, built by Sarvasiva Paṇḍithar, at Eithār a hamlet of Rājarājaccharuppēdimangalam, taniyur, a self governed village, of Panaiyūr Nādu.

After having completed the usual procedures, the king's oral order (*iṭṭu*) became the royal order (*Tirumukam*) with the endorsement of all the concerned officers such as Ōlaieḷudum, Ōlai Nāyagam, Naḍuvirukkum, Karumamārāyum, Puravuvarithtinaikkalam, Puravuvarith tinaikalattuk kaṅkāni, Varippottakam, Mukavetti, Varippottakakkaṅakku, Pattōlai etc., in the 76th day of 24th regnal year. Then the king seems to have ordered his revenue officials to demarcate the gifted lands by making round the she elephant and by implanting boundary stones and milk bushes.

Finally on the 55th day of the regnal year 25th, the gift document (*Vivasthai*) was written demarcating the boundaries of the gifted land in detail. Other details regarding irrigation and cultivation of those lands and the ban on certain practices are also given.

The description of the lands and the places that are located within four boundaries of the gifted area is very interesting since it is more or less similar to the description found in Karanthai copper plates.

One important point that could be made understood from this charter is that the execution of a royal endowment seems to have passed through four stages. First stage was the king's oral order, the second stage followed with the official procedure of drafting, checking, entering into the revenue records and the endorsement of the officers. The third stage was the issue of Tirumukam-written royal order-affixed with royal seal through an official to the gifted village where the official order was received with full honour by Nāṭṭrās by bowing their heads.

The fourth and final stage was the issue of *Araiōlai*, boundary document prepared by the Nāṭṭars with the help of the revenue officials to the donee who was to enjoy the gifted land. In this case the donee was Thiruvirāmīśvaram Temple of Eithār which is known as Esālam at present. In the *Araiōlai* i.e. the boundary document it is found that all the important officials, the nāṭṭars and other villagers signed their signatures as witnesses.

In this instance the oral order, issued in the 15th regnal year of the king, seems to have taken ten more years to get it issued as written order since it had been issued in the 25th regnal year after having followed the usual government procedures.

The text of the tamil portion is as follows⁴

4. I am thankful to Tmt. B. Vasanthakalyani, Epigraphist for having helped me in deciphering those plates.

நான்காம் ஏடு - முன்பக்கம்

01. ஸ்வஸ்திபூநீ கோநேரின்மை
02. கொண்டான் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் பனையூர் நா
03. ட்டு நாட்டார்க்கும் ப்ரஹ்மதேயக்கிழவர்க்குந் தேவதான் பள்ளிச்
04. சந்தக் கணிமுற்றாட்டு வெட்டப்பேற்றுப் பழவறச் சாலாபோக

நான்காம் ஏடு - பின்பக்கம்

05. ம் உள்ளிட்ட ஊர்களிலார்க்கும் நகரங்களிலார்க்கும் நமக்கு யாண்டு
06. இருபத்து நாலாவது நாள் பத்தினால் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்
07. டலத்து எயிற் கோட்டத்து நகரங் காஞ்சிபுரத்து நம் வீட்டினுள்ளால் நா
08. ம் குளிக்குமிடத்துத் தானஞ் செய்யாவிருந்து பனையூர் நாட்டுத் தனியூர்
09. ஸ்ரீ ராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலமும் இந்நாட்டு வாவலூர் நாட்டு ஜநநாதச்
10. சருப்பேதி மங்கலமும் நிலமளக்கிற இடத்து தங்களில் காத[த்து]
11. தவாய் வேறளந்த நன்னாடும் ஏர்ப்பாக்கமுமான விக்கிரமசோ
12. மு நல்லூர் அளந்தபடி நிலன் நூற்றொன்பதே¹ முக்காலே அரை
13. மா முந்திரிகைக் கீழ் இரண்டு மா முக்காணி முந்திரிகை கீழ் ஒன்
14. பதின் மாக்காணி அரைக்காணியில் ஊர் இருக்கைநிலன் முன்றே ஆறு மாவி

15. ந் கீழ் எட்டு மாக்காணி அரைக் காணிக் கீழ் மாகாணியும் ஊருணிக்குளமும்
16. கரையும் ஓடையும் நிலன் ஒன்றே முக்காலே மாகாணி முந்திரிகைக் கீழ் இ
17. ரண்டு மா முக்காணி அரைக்காணிக் கீழ் காலும், வதி வாய்க்கால்களால் நிலன்
18. மூன்றே எழுமா வரை அரைக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் எட்டுமா முக்காணி

ஐந்தாம் ஏடு - முன்பக்கம்

19. க்கீழ் ஆறுமாக்காணியுள் ஜனநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து ஏரிக்கு பாயும்
20. சிற்றாற்றாலும் மணிமுத்தாற்றாலும் நிலன் நாலே முக்காலே ஒருமாவரை மு
21. ந்திரிகைக் கீழ் ஆறுமாக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் இருமாவரையும் இவ்வூர்
22. ஐந்தளி மாதேவர் ஸ்ரீகோயிலுந் திருமுற்றமும் திரு நந்த வனமும் நிலன் நாலுமா
23. க்காணி முந்திரிகைக் கீழ் அரையே மூன்று மா முக்காணியும் பிடாரியார் ஸ்ரீ
24. கோயிலுந் திரு முற்றமும் நிலன் ஒருமாவரை அரைக்காணி முந்தி
25. ரிகைக்கீழ் முக்காலே இருமா வரையும் ஐய்யனார் ஸ்ரீகோயிலுந்
26. திருமுற்றமும் நிலன் முக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் முக்காலே மூன்று
27. மா முக்காணியும் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்துப் பிடாகை எ
28. ய்தாரில் திருவிராமீஸ்வரமுடைய மாதேவர் திரு நந்தவநம் நிலன் அரையே மூன்று மா

29. முக்காணி அரைக்காணி முத்திரிகையும் கம்மாணசேரி நிலன்
மூன்று மாக்காணி
30. அரைக்காணி முத்திரிகைக்கீழ் முக்காலும் பறைச்சேரி நிலன்
மூன்று மாக்கா
31. ணி அரைக்காணி முத்திரிகைக் கீழ் முக்காலுங் கன்று மேய்
பாழ் நிலன் இரண்
32. டே ஒரு மா முக்காணி முத்திரிகையுள் சுடுகாடு நிலன்
மூன்று மாக்காணி அ

ஐந்தாம் ஏடு - பின்பக்கம்

33. ரைக் காணி முத்திரிகைக் கீழ் முக்காலுள் ஜநநாதச் சருப்பேதி
மங்கலத்து ஏரிநீர் டே
34. காவை நிலன் ஒன்றே ஆறு மாவரைக் காணிக் கீழ் இருமா
வரையும் களரும் உவரு
35. ம் நிலன் அரையே அரைமாவரைக்காணிக் கீழ் அரையே
நான்மாவரை அரை
36. க்காணி முத்திரிகையும் ஆக நீங்கும் நிலன் பதிநெட்டே
முக்காலே ஒரு மாவை
37. ர முத்திரிகைக்கீழ் முக்காலே மும்மாவரைக்கீழ் முக்கால் நீக்கி
ஏரி நீர் பாய்ந்து
38. ம் ஏத்தம் இறைத்தும் இரு பூவிளையும் நிலன் எட்டே
காணிக் கீழ் அ
39. ரையும் ஏரி நீர் பாய்ந்து ஒரு பூ விளையும்நிலன் ஐம்பத்
தொன்ப
40. தே காலே அரைமா முத்திரிகைக் கீழ் மூன்றுமா முக்காணி
முத்திரி
41. கக்கீழ் முக்காலே மாகாணியும் வரகும் எள்ளும் கொள்ளுந் துவ
42. ரையும் உள்ளிட்டுப் புன்செய் விளையும் நிலன் இருபத்து
மூன்றரையே மூன்று

43. மா முந்திரிகைக் கீழ் அரையே காணி அரைக்காணிக் கீழ் முக்காலே மூன்று மா
44. வரைக்காணியும் ஆக நிலன் தொண்ணூறே முக்காலே மூன்று மா முக்காணி அ
45. ரைக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் நாலு மாக்காணிக் கீழ் அரையே நாலு மாக்காணி
46. அரைக்காணியினால் யாண்டு பதினைஞ்சாவது இறை கட்டி முதலான நெ

ஆறாம் ஏடு - முன்பக்கம்

47. ல்லு மூவாயிரத்து நானூற்றுக் கலமும் யாண்டு பதினைஞ் சாவது முதல்
48. காணிக் கடநாய் ஆட்டாண்டு தோறும் நின்றிறையாய் இறுப்பதாக இறை க
49. ட்டி இவ்வூர் பணையூர் நாட்டு தநியூர் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்துப் பிடா
50. கை எய்தாரில் நம் உடையார் சர்வசிவபண்டிதர் எடுப்பித் தருளின திருக்கற்ற
51. ளி திருவிராமீஸ்வரமுடைய மாதேவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங் களுக்கு இறுப்ப
52. தாக நமக்கு யாண்டு பதினைஞ்சாவது முதல் தேவதானமாக வரி
53. யிலிட்டுக் குடுக்கவென்று நாஞ் சொல்ல நம் ஓலை எழுதும் அரு
54. மொழிதேவ வளநாட்டு அளநாட்டு மும்மடி சோழ நல்லூர் கிழவ
55. ந் சிங்கானை மும்முடி சோழன் எழுத்தினாலும் ஓலை நாய
56. கங் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்து ராஜ விச்சாதிரப் பெருந் தெருவில் சோன

57. கன் சாவூர் பரஞ்சோதியான ராஜேந்திர சோழக்கன் திருவப் பேர் அரயனுங் கே
58. காவநாச்சநான கங்கைகொண்[ட] சோழ அணிமுரி நாடாழ்வானும் உய்யக்கொண்
59. டார் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தகச் சருப்பேதி மங்கலத்து நாரக்கண் மார
60. ஈயன் அருமொழியான் உத்தம சோழ மாராயனும் இந்நாட்டுத் திருவ

ஆறாம் ஏடு - மீன்பக்கம்

61. முந்தூர் நாட்டு துளாருடையான் நாராயணன் எடுத்த பாதமான உத்தம கே
62. சாழச் சாழகோனும் ஒப்பிட்டுப் புகுந்த தீட்டின் படியேய் வரியிலிட்டுக் கே
63. காளக வென்று உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தகச்
64. சருப்பேதி மங்கலத்து நாரக்கண் மாராயன் ஜகநாதநான ராஜேந்திரசோழ ப்ர
65. ஹ்மதி ராஜந் சொல்ல இவன் சொன்னபடியே உடந் கூட்டத்து நங்கரும்மாராயு
66. ம் ராஜராஜப் பாண்டி நாட்டு மதுராந்தக வளநாட்டு வடதலைச் செம்பி
67. நாட்டு தத்தைநல்லூர் உடையான் கூடம்பன் மாரநாக்ரனான இருமடி
68. சோழ முவேந்த வேளானும் அருமொழிதேவ வளநாட்டு வலிவ
69. லக் கூற்றத்து [ஆ]லத்தூர் உடையான் நாராயண பொற்(க்) காரியான
70. கோன் [முவேந்த] வேளானும் நடுவிருக்கும் ஷத்ரிய சிகாமணி வளநாட்டு கே

71. [வண்] நாட்டு ராஜேந்திர சோழச் சருப்பேதி மங்கலத்துச் சாண்டிலிய கோத்திர
72. த்து காத்தியாயன [சு]த்திரத்து உப்பம்பிரால் சங்கரன் சோலைப் பிரான் பட்டெ
73. ஸா[ம]யாஜியும் விடையில் நங்குமம் ஆராயும் இந்நாட்டுச் சிறுகூற்றநல்லூ
74. ர் கிழவன் கொல்[லாபுர]த்தநான உத்தம சோழப் பல்லவ தரயனும் ராஜே

ஏழாம் ஏடு - முன்பக்கம்

75. ந்திரசிங்க வளநாட்டு திருக்கழுமலநாட்டு வீரசோழ நல்லூர் உடையான் வீரபத்திர
76. ன் தில்லை விடங்கநான ராஜேந்திர சோழ மூவேந்த வேளானும் இந்நாட்டுத் திருவிந்த
77. னார் நாட்டு மதுராந்தக நல்லூர் உடையான் வேங்கடவன் எறிந்தோடியான பரகேசரி
78. மூவேந்தவேளானும் உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் திருவழுந்தூர் நாட்டு மாந்தை கி
79. ழான் மாறன் மனநிலையான நித்தவிநோத மூவேந்த வேளானும் க்ஷத்ரிய சிகாம
80. ணி வளநாட்டுப் பனையூர் நாட்டு ஜனனாத நல்லூருடையான் காளி ஆதித்த
81. னான முடிகொண்டசோழ மூவேந்த வேளானும் நித்த வினோத வளநாட்டு
82. வெண்ணிக் கூற்றத்துக் குவளை வேலி உடையான் கோயில் சித்தநான சோ
83. ழபாண்டிய மூவேந்த வேளானும் நடுவிருக்கும் ராஜராஜப் பரண்டி நா

84. ட்டு ராஜேந்திர சோழ வளநாட்டுச் சோழ பாண்டிய வளநாட்டுத் திருப்புத்தூர் ஒலோச்சன்
85. வஸந்தயாஜி ஸ்ரீகிருஷ்ணபுர நாராயணபட்ட வஸந்த யாஜியுஞ் சொல்லப் புரவுவரிதிணை
86. க்களத்துக் கண்காணி கூத்தரிய சிகாமணி வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டுச் செம்பியன்
87. நல்லுருடையான் நின்றான் பட்டனும் ராஜாஸ்ரய வள நாட்டு வடவழி நாட்டுத் திருவெ
88. ள்ளறையுடையான் திருவாக்கி ஆதித்தனும் புரவுவரி திணைக்களம் ஜயங்கெ

ஏழாம் ஏடு - மீன்பக்கம்

89. ண்ட சோழ மண்டலத்துத் திருமுனைப்பாடி ஆன்மூர் நாட்டு நல்லுருடையான்
90. மருதன் சங்கரனுங் காலியூர்க் கோட்டத்துப் பாகூர் நாட்டு உக்கலுடையான் பன
91. ங்காடன் குமாரகாளனும் திருமுனைப்பாடி ஆன்மூர் நாட்டுக் கணிச்சைப்பாக்க முனை
92. டயான் அரங்கன் பனிச்சையும் வரிப்பொத்தகம் ராஜராஜ வளநாட்டுப் பேரெயி
93. ற் கூற்றத்து அண்டையூர் உடையான் தருக்கன் காரியும் உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு
94. த் திருநறையூர் நாட்டுச் சோபுரமுடையான் அடிகள் காடனும் முகவெ
95. ட்டி ராஜராஜப் பாண்டி நாட்டு ராஜேந்திரசோழ வளநாட்டு மிழலைக் கூற்
96. றத்துக் கிழ்கூற்று எம்பலுடையான் பட்டாலகன் சேந் தனும் ஜயங்கெ

97. காண்ட சோழ மண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டத்து மாங்காடு நாட்டு உகும்
98. பில் வல்லங்கிழான் பாக்கரன் கேசவனுங் காலியூர்க் கோட்டத்துக் காலியூர் நாட்டு
99. ஐய்யன் குளத்தூரநேன் குன்றங்கிழான் தாழி திருவெளியும் வரிப் பொத்தகக்
100. கணக்குச் சங்கத்தியம்பகமுடையான் தாழி நாராயணனும் வரியிலிடு பாலையூர்
101. கிழவன் செட்டி [கொற்றனும்] மழவன் ஆலன் பொற் றேவனுங் கண்ணந்தை வா
102. ணியன் கோவன் பிசங்கனும் பட்டோலை சீகாருடையான் அரங்கன் ஐய்யாற

எட்டாம் ஏடு - முன்புறம்

103. னும் மேலூர் கிழவன் குணநிலை அத்தியூரனும் வரியிலிடு வித்த புரவுவரி திணை
104. க்களம் நல்லூர் உடையான் மருதன் சங்கரனும் முகவெட்டி வல்லங்கிழான் பாக்க
105. ரன் கேசவனும் வாசித்த சோழமண்டலத்துப் புரவுவரி திணைக்களத்து வரிப்பொத்த
106. கக் கணக்கு பூண்டி உடையான் அரங்கன் நாரணனும் வரியிலிடு பாலையூர் கிழவன் செட்டி
107. காற்றனும் பட்டோலை மேலூர் கிழவன் குணநிலை அத்தியூரனும் இருந்து யாண்டு இருபத்து நா
108. லாவது நாள் எழுபத்தாறினால் வரியிலிட்டுக் குடுத்த தங்கள் நாட்டுத் தனி
109. யூர் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதிமங்கலமும் இன்நாட்டு வாவலூர் நாட்டு ஜ
110. னநாதச் சருப்பேதி மங்கலமும் நிலமளக்கிற இடத்துத் தங்களில் தத்

111. துறவாய் வேறளந்த நன்னாடும் ஏர்ப்பாக்கமுமான விக்किரம்
சோழ நல்
112. லூர் பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடப்பிப்பதாகக் கண்காணி
அன் நாடு வகை செய்கின்ற
113. உடுத்தார் உடையான் என்பான் பூரணையும் புரவுவரி
திணைக்களம் ஐயங்கொ
114. ண்ட சோழமண்டலத்து திருமுனைப்பாடி ஆன்மூ(ர்)ர்
நாட்டு கணிச்சைப்பாக்கமுனை
115. டயான் அரங்கன் பணிச்சையும் பட்டன் ஆழர்க்கோட்டத்து
குமிழி நாட்டு வான
116. வன்மாதேவிச் சருப்பேதிமங்கலத்துக் கண்டேற்று
ஸ்ரீக்ருஷ்ண பட்டனையு

எட்டாம் ஏடு - மீன்பக்கம்

117. ம் போத தந்தோம் தாங்களும் இவர்களோடும் உடனி
ன்று எல்லை தெரித்
118. துக் காட்டிப் பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்லுங்(க்)
களளியும் நாட்டி அறவோலை
119. செய்து போத்தக வென்னும் திருவாய்மொழியால் திருமன்னி
வளர இருநிலமட
120. ந்தையும் பொற்சயப் பாவையுஞ் சீர்த்தனிச்செல்வியுந் தன்
பெருந்தேவியராகி
121. இன்புற நெடுதிய லாழியுள் ளிடைதுறை நாடுந் துடர்வன்
வேலிப் படர் வனவா
122. சியுஞ் சுள்ளிச்சூழ் மதிள்க் கொள்ளிப்பாக்கையும் நண்ணற்(க்)
கருமுரண்
123. மண்ணைக் கடக்கமும் பொருதடர் ஈழத்தரைசர்தம் முடியும்
ஆங்கவ

124. ற் தேவிய(ர்) ரோங்கெழில் முடியும் முன்னவர் பக்கல்தென்ன
வன் னை
125. வய்த்த சுந்தர முடியும் இந்திரநாரமுந் தெண்டிரை ஈழ
மண்டல முழுவது
126. ம் எறிபடைக் கேரளர் முறைமையிற்ச் சூடுங் குல தனமாகிய
பலர் புகழ் முடியுஞ்
127. செங்கதிர் மாலையும் சங்கதிர் வேலைத் தொல்பெருங் காவல்
பல்பழந்தீய்வுஞ்
128. செருவிற் றினவில் இருபத்தொருகால்லரைசு களைகட்ட
பரசுராமன் மேல்வருஞ் சா
129. ந்திமத்திய்வரண்கருதி இருத்திய செம்பொற்றிருத்தகு
முடியும் பயங்கொடு பழிமி
130. க முசங்கியில் முதுகிட் டொளித்த ஐயசிங்கன் அளப்பரும்
புகழொடு மிடயல்

ஒன்பதாம் ஏடு - முன்பக்கம்

131. இரட்டப்பாடி ஏழரை இலக்கமும் நவநெதிக்குலப்பெரு
மலைகளும் விக்ரம வீரர்
132. சக்கரக் கோட்டமும் முதுர்வடவல்லை மதுரமண்டலமும்
காமிடை வள நாமனைக் கோணை
133. யும் வெஞ்சிலை வீரர் பஞ்சப்பள்ளியும் பார்சடைப் பழன
மாகணி தேசமும் அயர்வி
134. ல்வண் பூர்த்தியாதி நகரவையில் சந்திரன் தொல்குலத்திந்
திரஇரதனை விளையமார்க்க
135. ளத்துக் கிளையொடும் பிடித்துப் பலதனத்தொடு நிறை
குலதனக் குவையும் கிட்டருஞ்
136. சறிமிளை ஒட்டவிஷையமும் பூசுரர்சேர் நல்(க்)கோசலை
நாடுந் தன்மபால

137. னை வெம்முனை யழித்து வண்டுறை சோலைத் தண்டபுத்தியும்
இரணசூரனை
138. முரணுகத்தாக்கித் திக்குண கீர்த்தித் தக்கணலாடமுங்
கோவிந்த சந்தன் மாவி
139. ழிந்தோடத் தங்காத சாரல் வங்காளதேசமும் தொடுகடல்
சங்கு வொட்ட ம
140. ழிபாலனை வெஞ்சமர் வளாகத் தஞ்சவித்தருளி ஒண்டிறல்
யானையும் பெண்டிர் பண்
141. டாரமும் நித்தில நெடுங்கட லுத்திரலாடமும் வெறிமலர்த்
தீரத் தெறிபுனல் கங்கையு
142. ம் அலைகடல் நடுவட்ப்ப[ல*] கலஞ் செலுத்தி சங்கிராம
விசையோற்றத்துங்க பன்மநா
143. கிய கடாரத் தரயனை வாகையம் பொருகடல் கும்பக்கரி
யொடும் அகப்படுத் துரி
144. மையில் பிறக்கிய பெருநதிப் பிறக்கமும் [ஆர்த்தவன்] நகர்
நெகப் போர்த்தொழில் வா

ஒன்பதாம் ஏடு - மீன்பக்கம்

145. சலில் விச்சாதர தோரணமு மொத்தொளிர் புனமணிப்
புதவமும் கனமணிக்கதவமும்
146. நிறை ழீவிஜயமுந் துறைநீர் பன்னையும் மன்மலையூரெயிற்
றொன்மலையூரும் ஆழ்கட
147. லகழ் சூழ் மாசிருடிங்[க]மும் கலங்கா வல்வினை இலங்கா
சோபமும் கொப்புறு நிறைபுனல்
148. மாப்பப்பாளமுங் காவலம் புரிசை மேவிலிம்பங்கமும் விளைப்
பைந்தூறுடை வளைப்
149. பந்தூறும் கலைத்தக்கோர் புகழ் தலைத் தக்கோலமுந்
திய்தமர் வல்வினை மாதமலிங்க

150. மும் கலாமுதிர் கடுத்தி லிலாமுரிதேசமுன் தேனக்கல்
பொழில் மா
151. நக்கவாரமும் தொடுகடற்க்) காவற்க்) கடுமுரட்(க்)
கடாரமும் மாப்பொருதண்ட
152. றற்க்) கொண்ட கோப்பரகேசரிபன்மரான உடையார்
ஸ்ரீராஜேந்திர சோழதேவ
153. ற்க்கு யாண்டு [இருபத்]தைஞ்சாவது நாள் ஐஞ்பத்தைஞ்சி
னால் திருமந்திரே
154. வாலை உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு விளைநாட்டு மாத்தூர்
ருடையான் நம்பன் பகையட
155. க்கி எழுத்தினாலும் திருமந்திரவோலை நாயகங் கங்கை
கொண்ட சோழபுரத்து ராஜவி
156. ச்சாதரப் பெருந்தெருவில் சோனகன் சாலூர் பரஞ்சோதியான
ராஜேந்திர சோழக்கந் திரு
157. வப்பேரரையனும் கோவநாச்சநான கங்கை கொண்ட சோழ
அணிமுரி நாட்டாழ்வானும்
158. உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுக் வெண்ணாட்டுக் கேரளா
ந்தகச் சருப்பேதி மங்கலத்து நார

பத்தாம் ஏடு - முன்பக்கம்

159. க்கண் மாராயன் அருமெழியான உத்தம சோழப்ரஹ்ம
மாராயனும் இந்நாட்டுத் திரு
160. வழந்தூர் நாட்டுத் துளார் உடையான் நாராயணன் எடுத்த
பாதமான உத்தம சோழச்
161. சோழ கோனும் ஒப்பினாலும் நாட்டோழுக்குத் திருமுகம்
பிரஸாதஞ் செய்தருளிவர ந
162. நாட்டோழுந் திருமுகங்கண்டு எதிரெழுந்து சென்று தொழுது
வாங்கித் தலைமேல்
163. கொண்டு எல்லை தெரித்துக் காட்டிப் பிடிசூழ்ந்து பிடாக்க
நடந்து கல்லங் கள்ளியு

164. ம் நாட்டி அறவோலை செய்த பணையூர் நாட்டுத் தனியூர் ஸ்ரீராஜராஜச்சருப்
165. பேதிமங்கலத்துப் பிடாகை எய்தாரில் உடையார் சர்வசிவ பண்டி
166. தர் ஂடுப்பித்தரு[ளின] திருக்கற்றளித் திருவிராமீஸ்வர முடைய மாதேவர்க்கு வே
167. ண்டும் நிவந்தங்களுக்கு இறுப்பதாக தேவதாநமாக பணையூர் நாட்டுத் தநி
168. யூர் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலமும் இந்நாட்டு வாவ லார் நாட்டு ஜனநாதச் சருப்பே
169. பதிமங்கலமும் நிலமளக்கிற இடத்துத் தங்களில் தத்துற வாய் வேறளந்த நன்னாடும் ஏர்
170. ப்பாக்கமுமான விக்கிரமசோழநல்லூர் என்னுந் திருநாமத் தால் வரியிலிட்ட ஊர்களில்
171. நன்நாட்டுக்கு வடகிழ்புலை ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து ராஜகுளாமணி வாய்க்கா

பத்தரம் ஏடு - பின்பக்கம்

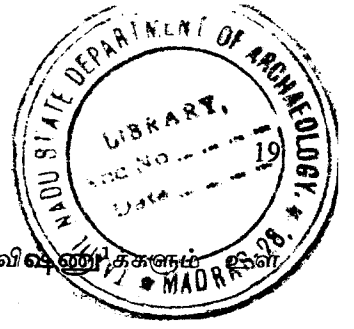
172. லுக்கு தெற்கு ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தார் எல்லை க்கு மேற்கு தெற்கு நோக்கிச்
173. சென்று ஜநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து வடக்கில் ஏரிக்குப் பாயும் சிற்றாறு வடகரை
174. புழுதிபாடு முக்கோல் நீக்கி இச்சிற்றாறு தன்கிடையே இழிந்தேறித் தென்கரை புழுதி
175. பாடு முக்கோல் நீக்கி தெற்கு நோக்கிச் சென்று ஈங்கை நின்ற புற்றுக்குக் கிழக்கு இரு
176. கோலற்ற கொத்தமே யுற்றுக் கிழக்கு நோக்கிக் களர் புற்றுக்குத் தென்னருகே சென்று கி

177. முக்கு நோக்கி அழிஞ்சில் மேடேயுற்றுக் கிழக்கு நோக்கிச் சென்று புன்கம்மேட்டுக்கே
178. உற்று தென்கிழக்கு நோக்கி சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப் பேதிமங்கலத்
179. து ஸ்ரீராஜராஜ விண்ணகர் உய்யக்கொண்ட தேவர் நிலத்து மேலெல்லை
180. யே உற்றுதெற்கு நோக்கிச் சென்று மூன்றாங் கண்ணாற்றுத் தென்னெல்
181. லை முடிந்த இடத்தே உற்று இதனுக்குத் தெற்கு ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கல
182. த்தார் எல்லைக்கு மேற்கு தெற்கு நோக்கிச் சென்று ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தா
183. ர் வடக்கின் ஏரிக்கு நீர் பாயும் வாய்க்காலுக்கு வடக்கு முக்கோலற்ற கொத்தமேயுற்று
184. இவ்வெல்லையே மேற்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து
185. ப்பிடாகை பெரும்பாக்கத்துக் கீழெல்லையே யுற்று இன்னும் இவ்வெல்லைக் கீழா
186. சறுதியே வடக்கு நோக்கிச் சென்று ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து வடக்கில் ஏரிக்கு

பதினேராம் ஏடு - முன் பக்கம்

187. நீர் பாயும் சிற்றாறு தென்கரை முக்கோல் விட்டு இச்சிற்றாறு தன்கிடையே இழிந்தேறி வ
188. டகரை முக்கோல் விட்டு இதன் வடக்கு இன்னும் பெரும் பாக்கத்து கீழ்எல்லை ஆசறுதி
189. யய் வடக்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து திருஅம்பலமுடை

ESALAM COPPER PLATES

190. ய மாதேவரும் திருமாலிருஞ்சோலை விஷ்ணுதருளும் ஐயுள் ளிட்ட தேவர்கள் நிலத்து தென்வர
191. ம்பே உற்று இவ்வரம்பே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று இவ் வெல்லைக் கிழாசறுதியே அற்று
192. இன்னும் இவ்வெல்லைக் கீழாசறுதியே வடக்கு நோக்கிச் சென்று ராஜ¹குளா
193. மணி வாய்க்காலே உற்று இன்னும் இராஜகுளாமணி வாய்க் காலே கிழக்கு
194. நோக்கிச் சென்று முன்பு துடங்கின இடத்தே அற்றது ஏர்ப் பாக்கத்துக்கு வடகீ
195. ழ் மூலை திருவாமாத்தாரார்¹ நிலத்தில் ஜனநாதச்சுருப்பேதி மங்கலத்தார்க்கு நீர் பா
196. யக் கல்லின வாய்க்காலுக்கு² தெற்கு ஜநநாதச் சுருப்பேதி மங்கலத்து எல்லைக்கு மேற்கு
197. தெற்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சுருப்பேதி மங்கலத்து திருவாய்ப்பாடித் தேவர் நில
198. த்து வட எல்லையில் நிகரிலி சோழ வாய்க்காலே உற்று இவ்வாய்க்காலே மேற்கு நோக்கிச் செ
199. சன்று ஜயங்கொண்ட சோழ வதியே உற்று இவ்வதியே தெற்கு நோக்கிச் சென்று நத்தத்தின் நடு
200. வே போன பழ வாய்க்காலுக்கே உற்று இவ்வாய்க்கா²லே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று திருமா

பதினோராம் ஏடு - பின்பக்கம்

201. லிருஞ்சோலைத் தேவர் நிலத்து மேல்வெல்லையே உற்று இவ்வெல்லையே தெற்கு
202. நோக்கிச் சென்று இத்தேவர் நிலத்து வடவாசறுதியே உற்று இவ்வெல்லையே மேற்கு

203. நோக்கிச் சென்று முதற்(க்)கண்ணாறே உற்று மேற்கு நோக்கிக் கருணாகர பிரியதேவர் நிலத்துக் கீ¹
204. முாசறுதியே உற்று இவ்வெல்லையே வடக்கு நோக்கி² சென்று திருவாய்ப்பாடி தேவர் நி
205. லத்துக் கீழாசறுதியே உற்று இவ்வெல்லையே வடக்கு நோக்கிச் சென்று நிகரிலிசோழ
206. வாய்க்காலே உற்று இன்னும் ஜயங்கொண்ட சோழவதியே தெற்கு நோ
207. க்கிச் சென்று ஜநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தார் ராஜேந்திர சோழ வாய்க்காலி
208. ல் வடகரையே உற்று இவ்வாய்க்கால் வடகரையே மேற்கு நோக்கிச் சென்று
209. ஜநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தார் கீழெல்லையே உற்று இவ்வெல்லையே மே
210. க்கு நோக்கிச் சென்று இவ்வெல்லை வடவாறுதியே உற்று இவ்வெல்லையே வட
211. ற்கு நோக்கிச் சென்று திருவாமாத்தார் எல்லையே உற்று இவ்வெல்லை கீழாசறுதியே வ
212. டக்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத் தார் நிகரிலி சோழ வாய்க்காலே உற்று
213. இவ்வாய்க்காலே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று ஜயங்கொண்ட சோழ வதியே உற்று இவ்வதியே வ
214. டக்கு நோக்கிச் சென்று திருவாமாத்தாரார் நிலத்தில் ஜந நாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தா

பன்னிரண்டாம் ஒடு - முன்பக்கம்

215. ற்கு நீர்பாயக் கல்லின வாய்க்காலே உற்று இவ்வாய்க்காலே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று மு

216. ன்பு துடங்கின இடத்தே உற்றது ஆக இவ்விசைத்த பெரு நான்கெல்லை யுள்ளகப்பட [நீ]
217. ர்நிலமும் புன்செய்யும் ஊரும் ஊரிருக்கையும் ஸ்ரீகோயில் களுந் திருமுற்றங்களும் மனை
218. யும் மனைப் படப்பையும் கடையுங் கடைத் தெருவும் கம்மாண சேரியும் பறைச்சேரியு
219. ஞ் சுடுகாடும் படுதுறையும் மன்றும் கன்று மேய் பாழும் குளமும் கொட்டகும் கிடங்
220. கும் கேணியும் புற்றுந் தெற்றியும் காடும் பிடிலிகையும் கல்லும் களரும் உவ
221. ரும் ஆறும் ஆறிடு படுகையும் ஓடையும் உடைப்பும் ஏரியும் ஏரிநீர்² கோப்
222. பும் மீன்பயில் பள்ளமும் தேன்பயில் பெர்தும்பும் மே நோக்கிய மரமு
223. ம் கிணோக்கிய கிணறும் உள்ளிட்டு நீர் பூசி நெடும்பா²ம் பெறிந்து உடும்பே
224. ாடி ஆமை தவழ்ந்த தெவ்வகைப்பட்டதும் உண்ணிலம் ஒழி வின்றியே காரா
225. ண்மை மீய்யாட்சியும் மிகுதிக் குறைமையும் உள்ளடங்கப் பணையூர் நாட்டு தனியூர் ஸ்ரீரா
226. ஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்துப் பிடாகை எய்தாரில் உடையார் சர்வசிவ பண்டிதர் எடு
227. ப்பித்தருளின திருக்கற்றளித் திருவிராமீஸ்வரமுடைய மாதேவர்(ர்)கு தேவதானமாகப் பெற்
228. றதற்க்கு பெற்ற விவஸ்தை இவ்வூர் நிலத்துக்கு நீர்க் கீந்தவாறு வாய்க்கால் கல்லிப் பாச்ச
229. வும் வாரவிடவும் பெறுவதாகவும் இவ்வூர்க்குப் புறவூர் நிலத் தாறுபோ¹ந்து இவ்வூர்

பன்னிரண்டாம் ஏடு - பின் பக்கம்

230. க்கு நீர்க்கீய்ந்தவாறு ஆற்றுக்காலும் வாய்க்காலும் குமிழி களாலும் ஓடைகளாலு
231. ம் உடைப்புக்களாலும் முன்பு நீர்பாயும் முறைமை மேநடை நீர்பாயவும் வாரவும்
232. பெறுவதாகவும் இவ்வூர் வாய்க்கால்கள் அன்னியர் குறங் கறுத்துக் குத்தவும் குறே
233. றத்தமிடமும் கூடை நீர் இறைக்கவும் பாலி பாய்ச்சவும் விலங்கடைக்கவும் பெறாதிதாக
234. வும் சென்னீர் பொதுவினை செய்யாதிதாவும் அன்னீர் அடைத்துப் பாச்சப் பெறுவ
235. தாகவும் இவ்வூர் ஏரிக்கு நீர்கோக்குமளவும் கோக்கத் தங்கள் நிலத்தில் க
236. ரையட்டிக் கொள்ள பெறுவதாகவும் சுட்டோட்டால் மாட மாளிகை எடுக்கப்
237. பெறுவதாகவும் துரவு கிணறு இழிச்சப் பெறுவதாகவும் காவுந் தெங்கும் க
238. முகும் பனையும் பிலாவும் மாவுந் தமனகமும் இருவேலியும் செண்பகமு
239. ம் செங்கழுநீரும் உள்ளிட்டுப் பல்லுருவில் பயன் மரம் இடப் பெறுவத
240. ாகவும் பெருஞ் செக்கிடப் பெறுவதாகவும் இவ்வூர் எல்லை வட்டத்துப்பட்ட தெங்கும் பனை
241. யும் ஈழவர் ஏறப்பெறாதிதாகவும் இப்படி பெற்ற விவஸ்தை யோடும் பெற்ற பரியாரம்
242. நாடாட்சியும் ஊராட்சியும் வட்டி நாழியும் பிதா நாழியும் வண்ணாரப்பாறையும் கண்ணால்

243. க் காணமும் இடைப்பாட்டமும் குசக்காணமும் தறி இறையுந்
தட்டார்ப் பாட்டமும் தட்டழிப்பா
244. ட்டமும் ஈழப்பூட்சியும் மன்றுபாடும் மா¹விறையும் தீய்ளரியும்
விற்ப்பிடியும் வால

பதினமூன்றாம் ஏடு - முன்பக்கம்

245. மஞ்சாடியும் நல்லாவும் நல்லெருதும் நாடுகாவலும் ஊடு
போக்கும் இலைக் கூலமு
246. ம் நீர்க்கூலியும் உல்கும் ஓடக்கூலியும் உட்ப்பட்டு கோத்
தொட்டுண்ணப்பாலதெவ்வ
247. கைப்பட்டதுங் கோக்கொள்ளாதேய் இத்தேவர் கொள்ளப்
பெறுவதாகவும் இப்படி
248. பெற்ற விவஸ்தையோடும் பரியாரத்தோடும் பணையூர்
நாட்டுத் தனியூர் ஸ்ரீராஜராஜச்சுரு
249. ப்பேதி மங்கலத்துப் பிடாகை எய்தாரில் உடையார் சர்வசிவ
பண்டிதர் எடுப்பித்தரு
250. ளின திருக்கற்றளி திருவிராமீஸ்வரமுடைய மாதேவர்க்கு
யாண்டு பதினைஞ்சா
251. வது முதல் தேவதானமான¹ பணையூர் நாட்டு நன்னாடும்
ஏர்ப்பாக்கமுமான வி
252. க்கி[ர]ம சோழநல்லூர் பிடிசூழ்ந்து பிடாகை நடந்து
கல்லுங்களியும் நா
253. ட்டி அறவோலை செய்து குடுத்தோம் பணையூர் நாட்டு
நாட்டோம் இப்பரிசு
254. இந்நாட்டாரோடுங் கூடிநின்று எல்லை தெரித்துப் பிடி
நடப்பித்துக் கல்லுங்
255. கள்ளியும் நாட்டுவித்து அறவோலை செய்வித்துக் குடுத்தேன்
காஞ்சிபுரத்துத் திருமுக

256. வாராச்சிக்களத்து பட்டன் ஸ்ரீவானவன் மாதேவிச்சருப் பேதி மங்கலத்துக் கண்டேற்று
257. ஸ்ரீகிருஷ்ண பட்டநென் இவை என் எழுத்தென்றும் இப் பரிசு இந்நாட்டு நாட்டாரோடும் உட நின்
258. று பிடிசூழ்வித்தேன் புரவுவரிதிணைக்கள நாயகம் கணிச்சை பாக்க முடையான் அரங்க
259. ன் பனிச்சையேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்

பதின்மூன்றாம் ஏடு - பின்பக்கம்

260. லுங் கள்ளியும் நாட்டி அறவோலை செய்து குடுத்தோம் பணையர் நாட்டு ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்
261. பேதி மங்கலந்தண்டுகின்ற உடுத்தார் உடையான் என்பான் பூரனேன் இவை என் எழுத்தென்
262. றும் இப்படி அறிவேன் துறவியான குஞ்சிரமல்லச் சருப் பேதி மங்கலத்து ஆரிதன் மாத
263. வன் தேவநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறி வேன் இவ்வூர்க்காஸ்யபன் சங்கரன்
264. தியம்பகநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் கௌதமன் திருவரங்க
265. ன் திருமாலிருஞ்சோலையேன் இவை என் எழுத் தென்றும் இப்படி அறிவேன்
266. ஆரிதன் சுவாமி சடையநேன் இவை என் எழுத் தென்றும் பணையர் நாட்டு நாட்
267. டார்க்குச் சமைந்து பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்லுங் கள்ளியும் நாட்டி அ
268. றவோலை செய்து குடுத்தேன் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து கரணத்த

269. ான் நக்கன் அண்ணாமலையான நாங்கூர்ப் பெருங்
காவதியேன் இவை என் எழு
270. த்தென்றும் இப்படி அறிவேன் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி
மங்கலத்து ஸ்ரீமதுராந்தகச் சேரி பச
271. லைஐய்யந் நாராயணநென் இவை என் எழுத்தென்றும்
இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீலோ
272. கமாதேவிச்சேரி மந்திரத்து நாராயணக் கிரமவித்தனேன்
இவை யென் எழுத்தென்றும் இப்
273. படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீ பெரிய வானவன் மாதே
விச்சேரி செம்புறை திருவிக்கிரமன் பரமே
274. ஸ்வரபட்டநென் இவை என்னெழுத்தென்றும் இப்படி
அறிவேன் இவ்வூர்² ஸ்ரீஉத்[தம] சோழச்

பதினான்காம் ஏடு - முன்பக்கம்

275. சேரி வானவன் மாதேவி நாராயணந்¹ சீராமநேன் இவை என்
எழுத்தென்றும் இப்படி அறி
276. வேன் இவ்வூர் ஸ்ரீராஜராஜச் சேரி[க்குலத்தி²செ]ட்டகாள
க்கிரமவித்தநேன் இவை என் எழு
277. த்து என்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீசோழகுல
சுந்தரிச்சேரிக் கிராஞ்சி சீராகவக் கிரம
278. வித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன்
இவ்வூர் ஸ்ரீவானவன் மாதேவிச்சே
279. சரி இருங்கண்டி ஸ்ரீமாதவபட்டநேன் இவை என் எழுத்தென்
றும் இப்படி அறிவேன் இவ்
280. லூர் ஸ்ரீஅருமொழிதேவச்சேரி மருதூர் பாலாசிரியன் சேந்
தன் அரியரநென் இவை என் எழுத்
281. தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீபஞ்சவன் மாதேவிச்
சேரி அம்பி

282. க்ருவசரிமாதவகரி^{*} வித்தநேன் இவை எந் எழுத்தென் றும் இப்படி அறிவே
283. ன் இவ்வூர் ஸ்ரீசேரகுலகுளாமணிச்சேரி துவேதை கோம புறத்து கேரள
284. பூதிக்கிரமவித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூ
285. ர் ஸ்ரீசுந்தர சோழச்சேரி வெண்ணிச்செட்டுக் கணசுவாமிப் பட்டநேன் இவை எ
286. ன் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் ஜநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து
287. உத்தமசோழச்சேரி தள்ளாமாற நாராயணநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறி
288. வேன் இவ்வூர் ராஜசுந்தரிச்சேரி ஆத்துக்கூர்¹ சங்கணக் கிரமவித்தநேன் இவை என் எழுத்
289. தன்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் கங்கை கொண்ட சோழச்சேரி எ¹நலூர் ஸ்ரீராமக்கிரம
290. வித்தனேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ராஜராஜச்சேரி கொளா¹
291. வி¹ கேசவக்கிரமவித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஜநநா
292. தச்சேரி குண்டுர் நந்தி பெருமான் கிரமவித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி

பதினான்காம் ஏடு - பின்பக்கம்

293. அறிவேன் இவ்வூர் விக்கிரம சோழச்சேரி தாழன் ஸ்ரீ பட்டயக் கிரமவித்தநேன் இவை என் எழு
294. த்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீசோழகேரளச் சேரி அரகூர் நாராயணன் சூரிய

* கிரமவித்த நேன் என்றிருத்தல் வேண்டும்,

295. தேவநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன்
இவ்வூர் சோழ பாண்டிய
296. ச்சேரிக் கிளிநல்லூர் ஆதாங்கி ஈஸ்வர பட்டனேன் இவை
என் எழுத்தென்றும் இப்படி அ
297. றிவேன் இவ்வூர் மதுராந்தகச்சேரி ராயூர் பூதிசன்ம பட்ட
நேன் இவை என் எழுத்தென்றும்
298. இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் முடிகொண்டசோழச்சேரி
குரவசரி நாராயணதேவக் கிரம சோ
299. மயாலியேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன்
இவ்வூர் ரா
300. ஜேந்திரசோழச்சேரிக் கோடபுரத்து திருவெண்காடக் கிரம
வித்தநேன் இவை
301. என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் திருவாமாத்தூர்
வெள்ளாளன் வே
302. [ணி]கிழான் ஆமாத்தூர் அண்ணாமலையேன் இவை என்
எழுத்தென்றும் இப்
303. படி அறிவேன் இவ்வூர் கவிசிகன் அமுதன் பாக்கரநேன் இவை
என் எழுத்
304. தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஆத்திரையன் வெண்
காடன் மொடநே
305. ன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இந்நாட்டுப்
பொய்கை நாட்டு அருமொழி
306. தேவபுரத்து வியாபாரி கருக்கனட்டநேன் இவை என் எழுத்
தென்றும் இப்படி அறிவே
307. வன் இவ்வூர் வியாபாரி கலியன் கோவிந்தநேன் இவை என்
எழுத்தென்றும் இப்படி
308. அறிவேன் இவ்வூர் வியாபாரி என்பான் சூரி(ய்)யநேன் இவை
என்னெழுத்தென்றும் இ[ப்]
309. படி அறிவேன் இந்நாட்டு வாவலூர் நாட்டு தேவதானங்
கொண்டோஞ்சீ வெ[ள்]

பதினைந்தாம் ஏடு - முன்பக்கம்

310. [ளர்ள்]ன் ஆர்காடு கிழான் பட்டாலகன் கண்டநேன் இவை
என் எழுத்தென்றும் இப்படி
311. [அறி]வேன் இவ்வூர் வெள்ளாளன் மாதேவன் சுந்தரநேன்
இவை என் எழுத்தென்றும்
312. [இப்]படி அறிவேன் இவ்வூர் வெள்ளாளன் சாத்தனூர்
ருடையான்
முகத்தைதளியநாச்சேநே
313. [ன்இ]வை என் எழுத்தென்றும் புகுந்தபடியே வரியிலிட்டுக்
கொள்கவென்று உய்யக்கொண்டார்
314. ற் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தகச் சருப்பேதி
மங்கலத்து நாரக்கண் மாராயன் ஜனநாதநாரான ரா
315. ஜேந்திர சோழ ப்ரம்மமாதிராஜர் ஏவ இவர் ஏவினபடியே
உடற்கூட்டத்து அதிகாரிகள் ஜயங்கொண்ட சோ
316. முமண்டலத்து காலியூர்² கோட்டத்து காலியூர் நாட்டு உக்கலு
டையார் குமாரகாளன் வாசுதேவநா
317. ரான அதிசய சோழ மூவேந்தவேளாரும் உய்யக்கொண்டார்
வளநாட்டு விளைநாட்டு அரைகு
318. ற் உடையான் அறிவாளந் கயிலாயத்தாரான குமர விச்சாதர
மூவேந்த வேளாரும் இராஜே
319. ந்தர சிங்க வளநாட்டு திருவிந்தனார் நாட்டு அரிந்தமன்
நல்லூர் உடையார் நீ¹லன் வெண்காடநா
320. ரான¹ கண்டராதித்த மூவேந்த வேளாரும் விடை அதிகாரிகள்
உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டுத் தி
321. ருவமுந்தூர் நாட்டு மாந்தைக்கிழார் மாறன் மனநிலையரான
நித்த விநோத மூவேந்தவே
322. ளாரும் கூத்திய சிகாமணி வளநாட்டு வேளா நாட்டு சிறு
கூற்றுநல்லூர்கிழவர் கொல்லை புத்தநாரான உத்த
323. ம சோழப்பல்லவரயரும் ஏவ¹ புரவுவரி திணைக்களத்து கண்
காணி ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டல
324. த்து எயிற்(க்) கோட்டத்து அம்பி நாட்டு சிற்றரிய¹லுடையான்
திருப்பொரி திருவேங்கடமும் நெற்குப்பை

ESALAM COPPER PLATES

325. ப உடையான் அம்பலவன் கணவதியும் புரவலரி திணைக் களம் ராஜராஜ பாண்டி நாட்டு ராஜேந்திர
326. சோழ வளநாட்டு தென்களவழி நாட்டு வேம்பற்றூர் உடையான் வேங்கடவன் ஆடவலானு
327. ம் ஜயங்கொண்டசோழ மண்டலத்துத் திருமுனைப் பாடி ஆன்மூர் நாட்டுக் கணிச்சைபாக்க[மு]

பதினைந்தாம் ஏடு - பின்பக்கம்

328. டையான் அரங்கன் பனிச்சையும் வரிப்பொத்தகம் அண்டை யூருடையான் தருக்கன் காரியும் முகவெட்டி [கூத்திரிய]¹
329. சிகாமணி வளநாட்டு பனையூர் நாட்டு கொற்றமங்கல முடையான் [கோன்] ஆதித்தனும்¹ ராஜராஜப் பாண்டி நாட்டுராஜே
330. ந்திர சோழ வளநாட்டு மிழலைக் கூற்றத்துக் கீழ் கூற்று எம்பலுடையான் பட்டாலகன் சேந்தனும் வரிப் பொத்தக க
331. ணக்கு பெரும்பேடு கிழான் குன்றன் வேளானும் வரியிலிடு பாலையூர் கிழவன் கதவன் மருதனும் பட்டோலை ம[ர]
332. ட்டுருடையானும் வல்லங்கிழான் சாத்தன் சிற்றேரியும் அறவோலை வரியிலிடுவித்த புரவுவரி திணைக்களம் ஜயங் கொண்ட
333. சோழமண்டலத்துத் திருமுனைப்பாடி ஆன்மூர் நாட்டு கணி¹ச்சை பாக்கமுடையான் அரங்கன் பனிச்சையும் வாசித்த வ[ரி]
334. ப்பொத்தக நாயகம் அண்டையூருடையான் தருக்கன் காரியும் வரியிலிட்ட சோழமண்டலத்து புரவு
335. வரி திணைக்களத்து வரியிலிடு கீரமங்கலமுடையான் மு[த]ர ன் சங்கெருமானும்¹ பட்டோலை எழுதி²[ஜ]
336. யங்கொண்ட சோழமண்டலத்து புரவு வரி திணைக்களத்துக் கீழ் முகவெட்டி அருமொழி பிராந்தகனு
337. ம் இருந்து யாண்டு இருபத்தைஞ்சாவது நாள் முன்னூற் றெழுபத்தைஞ்சினால் வரியிலிட்டுக்குடுத்து ப[ர]

338. தெத்தி செந்தது இவை உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு
திரைமூர் நாட்டு திரைமூர் நாட்டு... டார்கிழான் அரையன்
ராஜ ராஜநா
339. ந¹ மதுராந்தக இளங்கோ வேளான்¹ எழுத்து உய்யக்
கொண்டார் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தக ச
340. ருப்பேதி மங்கலத்து நார்க்கண் மாராயன் அருமொழியான
உத்தம சோழ ப்ரஹ்ம மாராயனுக்கு ஓக்கும் க்ஷத்ரிய
341. சிகாமணி வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டு ஆடிப் புலியூர்
ருடையான்¹ கோவனாச்சனான கங்கை கொண்ட சோழ
342. [அணி]மூரி நாடாழ்வானுக்கு ஓக்கும் கங்கை கொண்ட சோழ
புரத்து ராஜ விச்சாதிரப் பெருந்தெருவில் சோனகன் ச[ா]
343. [வூர்]பரஞ்சோதி ஆன ராஜேந்திர சோழக்கந் திருவப்பேர
யனுக்கும் ஓக்கும் உய்யக்கொ
344. [ண்ட]ார் வளநாட்டு திருவழுந்தூர் நாட்டுத் துளாருடை
யான் நாராயணன் எடுத்தபா
345. [தம]ான உத்தமசோழச் சோழகோனுக்கும் ஓக்கும்
ஸ்வஸ்திஸ்ரீ

1. டாக்டர். இரா. நாகசாமி அவர்கள் பதிப்பித்த "Bulletin DE
l'Ecole Francaise, Tome LXXVI" என்ற நூலில் உள்ள
வரிகளிலிருந்து சிறுமாற்றம் காணப்படுகிறது.

2. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூலில் செப்பேட்டில் இல்லாத சில
சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

வரிகளிலுள்ள தடித்த எழுத்துக்கள் கிரந்த எழுத்துக்களைக்
குறிக்கும்.

TWO ROMAN COINS FROM ALAGANKULAM EXCAVATION

Roman coins from Republican times (2nd century B.C.) to Zeno period, have been found in Kerala¹ in considerable numbers. The Iyyal hoard and the Kottayam hoard of Roman coins threw valuable light on the trade contacts that prevailed in those days. The important role played by the ports of Tondi and Muziri on the western coast is attested to by the above discoveries. In Tamilnadu also we get Roman coins from Republican period.² These were found mostly in Coimbatore District since the western traders are said to have landed on the western coast and passed through the Palghat pass into Tamil Nadu. Coins of Augustus were discovered at Vellalur, Pollachi (Coimbatore District) and Karur (Tiruchirapalli District). First discovery of Roman coins seems to have been made in the year 1806. Thenceforth a number of coins of other Roman Emperors were discovered.³

The reason for the occurrence of these coins is obvious since we have number of references in the literature mentioning the overseas trade existed between South India and Rome. Pepper and Muslin were the predominant articles that were purchased by the Romans from South India. Hence, pepper was called *yavanapriya*. Likewise pottery, glassware, lamps gold and wine were the favourite things obtained by the Tamils from Romans.⁴

At one stage the Romans had to lament for the continuous drainage of their gold to Tamilnadu in

exchange for their merchandise. Thus the trade relation was strongly established and continued between the two countries.

It is also said that on an average one ship a day left Egyptian ports to the east. Hence it has become necessary for them to establish trading stations in Tamilnadu such as Arikamedu near Pondicherry and Kaverippumpattinam. The discovery of imported Roman wine amphora jars at Vasavasamudram in Chengai-Anna District also points to the coastal contacts. Karur and Kodumanal also seem to have been frequently visited by Roman traders.

Recent discoveries at Alagankulam (Ramanathapuram District, Tamil Nadu) unmistakably show that there existed another Roman trading centre. Alagankulam situated at the mouth of the river Vaigai, is located on the eastern coast, near Ramanathapuram town which is in Madurai-Rameswaram Railway line. In the first season of the excavation conducted there, a copper coin of Roman Emperor Valentine II⁵ (383-395 A.D.) was discovered.

It was minted from the mint of Antioh. Other details of the coin are as follows.⁶

Metal : Copper, Shape: round; Weight: 1.720 gms.

Obverse : Head of the king with legend
DN VALENTINIANVS PF AVG

Reverse : Constantinopolis, helmeted, standing, head turning left, holding scepter in left hand and holding victory in right hand; the legend reads CONCORDIAVGGG (the concord of the 3 Augusti)

In the second season of the excavation at Alagan-kulam another Roman copper coin belonging to the period of Arcadius (395 A.D. - 408 A.D.) was unearthed. The description of the coin is as follows:⁷

Metal : Copper; Shape: round; Weight: 1.236 gms.

Obverse : Head of the king with legend
(DNA)RCADIVS

Reverse : Corroded; victory advancing left, holding trophy over shoulder in the right hand and dragging captive with left; type,

From the occurrence of these coins one point is now clear. Though the trade started on the western coast in the 2nd century B.C., it seems to have extended its trade horizon to the eastern coast gradually in later centuries.⁸ This may be due to the increasing desire of the Romans to purchase pearls and shell products.⁹

-
1. Gupta, P. L , *The Early Coins from Kerala*, Reprint, 1988.
 2. Discovered by the Krishnagiri History Research Centre, and in the collection of I. Mahadevan.
 3. See for the details of discoveries, Raman, K. V., 'Roman Coins from Tamil Nadu' in *Studies in South Indian Coins*, Vol. 2, Narasimha Murthy, A. V., (ed.), pp. 19-34.
 4. *Ahananuru*, 149.
 5. These were discovered by the archaeologists of the Department of Archaeology; one such coin of Valentine is mentioned in Elliotts, *Coin of South India*. The provenance of that coin is not known.

6. Burke, Guido, *Die Spatromische Kupferprägung*, p. 6.
7. *Ibid.*, p. 61.
8. However we have ample evidence of Roman trade in Karur and Madurai. See R. Krishnamurthy, "*Late Roman Copper Coins from South India*".
9. I received ample help from Mr. Abdul Majeed, Deputy Superintending Archaeologist, Mr. D. Tulasiraman, Curator and Mrs. S. Vasanthi, Archaeologist, in preparing this article. I am thankful to all the above scholars.

PRESERVATION OF SCULPTURES IN ANCIENT TAMILNADU

It is generally believed that idol worship in temples was prevalent in Tamilnadu from second century B.C. Sangam literature of the pre and the Post Christian era refer to images and temples. The deities like Māyōn. Mukkaṇṇaṇ, Murugaṇ and Korṇavai are mentioned and temples such as Kōttam, Kōyil, Palli are referred to. From the sixth century onwards more number of deities are referred to in literature. The different forms such as anugraha and samhara of Siva and the different incarnations of Vishnu are found mentioned in the Bhakti literature sung by Saiva and Vaishnava Saints.

It is evident that even small villages possess temples. Big cities like Kanchi, Tanjore and Madurai are clustered with many temples. According to an account of Hindu Religious and Charitable Endowment Board there are about 35,000 temples that are under worship in the state of Tamilnadu. There also exists considerable number of temples that are left uncared for and are in various stages of destruction.

Temples were built not only by the ruling monarchs but also by the queens, generals, officers and individuals. They also provided for regular Poojas and maintenance. Individuals had evinced lot of interest in keeping the temples alive and preserving them in good condition. The epigraphs provide some information about their involvement in the preservation of temples, sculptures and bronzes.

The preservation of sculptures start with installation. For, properly installed idol will remain in its place for a longer time. At the time of installation of an idol, a paste is prepared by mixing eight important ingredients known as ashtabandanam. It contained the following:

1. Gum (Tiruvattappicin)	5. Kāvi of brick
2. Cat's eye Kungiliyam	6. Sangavaram (gum)
3. Kungiliyam	7. Gingili Oil and
4. Sugar	8. Ghee

Sufficient amount of this paste was used to fix the idol on a pedestal.

The material of idols is another important factor which naturally gives a long life. If they are made of hard granite stones, it will last long, since it will withstand the natural calamities. The site on which temple stands was also another significant feature. The selection of a site for the construction of a temple is detailed in Agamas and Silpa sastras.

It seems that every big temple had its own Silpi for the timely maintenance of the temple and replacement of sculptures if they were damaged. For meeting the expenses incurred on the maintenance of the temples, funds were allotted. In one instance, a portion of the levies collected from the brides party in marriage was provided. In some cases, the individuals who had endowed some offerings of the daily Pooja and applying oil and sandal paste for Tirumanjanam had also provided for *Tiruppani* i.e. for repair work of the temple. In some cases, the supervisors to inspect the repair works had also been appointed.

To protect the icons it appears that they had taken special care. Everyday the deity was washed with pure water. Some kings and the officials have instituted special sandhis on the day of their natal stars for bathing the God by pouring water from 108 Kalasams (water pot) or 1000 kalasams (Sahasra kalasam). With this the deities were bathed in different medicinal and other solutions. The materials used for these abhishekams include: oil, milk, curd, honey, tender coconut, sandal and rose water. Sometimes they used *Panchakavyam* i.e. the mixture of milk, curd, ghee, gomutram, (cow's urine) and gomyam (cow dung). After having bathed, they applied a paste (kalabam) prepared by a mixture of sandal powder, musk (kasturi), camphor (karpuram) and saffron (kunkumam). Perhaps these materials have some medicinal qualities. If these materials are analysed in laboratories we may get some good clues for the proper preservation of metal as well as stone icons.

It appears that the above method was formulated following the principles mentioned in Kamikagamam, one of the twenty eight Sivagamas. It prescribes that all idols be bathed by pure water mixed with ēlakkāi (cardamom), jathi, paccai karpuram (camphor), srikanda surnam, akarū (musk), kunkumam (saffron) and the tender leaves of mango tree.

The juice of sugarcane, water of tender coconut, mixed fruits namely Panchamirtam, (a mixer of fruits like plantain, mango, jackfruit and grapes etc.) are also in the abhisekam of the deity.

Soma Sambu Paddathi, a sanskrit treatise written by Soma Sambu Sivachariyar gives a detailed account of

performing abhishekam on icons, It says as follows: Tailabhishekam (oil bath) has to be performed first to Siva. After that mākkaṇṇu (paste of rice powder) and maṇṇaḷ kṇṇu (turmeric paste) have to be applied. These are to be washed by pouring water from the abhisheka kalasams (holy water pots). Then abhishekam must be made by milk, curd, ghee, honey and sugar. Then the Manthrams are to be chanted showing camphor and incense in front of the God.

The ancients had taken much care in protecting and preserving the bronze images in times of emergencies. In a number of incidents large number of valuable bronzes have been unearthed either in temple premises or in fields. In all cases it is clear that they were buried intentionally in order to protect them from the onslaughts of miscreants or iconoclasts. The unearthed icons were invariably placed with the frontal portion facing downwards. So, it is possible that they were laid down in that position by the wellwishers to protect them.

This system of preserving the icons in an earthen pit has been recognised in the Agamas. The following passage, from the Vimānārcanakalpa, (Marici Samhita, a Vaikhanasa Vaishnavite text, Madras, 1926, chapter 70 pp. 435-439) gives in detail the process of concealing metal images in times of emergency and restoring them to worship.¹ The chapter is titled Bhayarksartham Niskrtih.

“When there is fear from robbers, enemies, invasion by the opponent kings, or disturbance in the village, in order to protect the Kautuka, snapana, utsava and

balibera (images used in bali offerings, festivals, bathing ceremonies etc.) the metal images and that of the goddesses should be hidden.

In a secret and clean place a pit should be dug. In it sand should be spread. Over that the kusa grass should be spread. The Goddess of earth should be invoked; over this sanctified water should be sprinkled reciting the mantra *apo hi-stha*. The acarya, the worshipping priest, the yajamana along with the devotees should enter the shrine, offer salutation to the God, and obtain permission from the God, stating that "Lord so long as there is fear, till such time be you pleased to remain living in this earth." Then the divine power from the metal image should be transferred to the main deity. If there is no main image it should be invoked in the heart (of the priest) uttering the mantra *pratad visnus tapate*; the image should be carefully placed in the pit in order, reciting the mantra *Yad-vaishnava*; the head (of the image) should be laid facing east. The pit should be closed either with sand or earth. The mouth of the pit should be closed tightly. Then one should enter the shrine again, salute the main image; a kurca made of kusa grass should be made, the divine power should be transferred again from the main image to the kurca and the same should be worshipped. If more than one month passes, that kurca discarded, a new one made in its place and worshipped.

If the conditions improve the metal image should be retrieved, cleaned with tamarind and *punyaha* rite should be performed. A series of rites are then prescribed for restoring the image to worship. Similarly different rites are prescribed for images which lay concealed for six months or over one year.

Though the above text is Vaishnava scripture such prescriptions are common to all sects, except variations in the mantrams to be recited to the deity. It may be seen that while burying the bronzes, special homas are performed. In the case of Pollonnaruva finds, it is recorded that charcoal was found on top of the place where bronzes were found indicating thereby such textual prescriptions were devoutly carried out. While the bronze images were buried for safety, no stone image was found concealed in a similar manner.”

Hence, from the foregoing narration it is apparant that the abhishekams and burning camphor and incences seems to have preserved the icons for posterity. The people of those days had one of their routine duties the maintenance of temples in good condition and to protect the Icons for posterity. They also inherited a strong opinion that they shall not live in a place where there was no temple. Hence, if we revive the poojas in all the temples either by the munificent activities of the philanthrophists or by the timely effort of the concerned Governments, the temples, sculptures and bronzes would be preserved for future generations without any difficulty.

-
1. Dr. R. Nagaswamy, Bulletin De Ecole Francaise, D'extreme-Orient, Tome LXXVI, Paris, 1987, pp. 3-4.

CHILD BIRTH IN ANCIENT TAMILNADU

It is tried here to focus the attention of the scholars on the method of child birth in ancient Tamilnadu. The earliest source material for knowing the method is the Sangam literature (5th century B.C. to 5th century A.D.) which have no direct bearings about it. But it refers to the bathing of mother after the delivery of a child.

Maduraikkānchi and Naṟṟiṇai mention the purificatory bath of the mother after having delivered a child.¹ Naṟṟiṇai also refers to the custom of a bath of ghee by a delivered mother.² The teeth of tiger was tied around the neck of the child.³ A rattle like ornament was also worn to the child.⁴

The literature⁵ of the medieval period refer to the custom of wearing five weapons around the waist of the child, viz. conch, wheel, sword, mace and bow. The above weapons were symbolically made either in gold, or in silver or in copper. These are the traditional weapons of Lord Vishnu, the protector of the universe. By wearing these weapons, they believed that the child would be protected by the protector Lord Vishnu.

The children were fed by mother's milk. In some of the terracotta figurines of the 9th and 13th centuries A.D. the child is depicted as sucking the breast of its mother.⁶ The sculptural representations are also available in South Tamilnadu delineating the same scene. The legends say that the mother would worship these sculptures in order to get blessed more milk in her breasts.

Scenes depicting the child birth are seen in the Darasuram temple. A panel sculpture on the wall of the western prakara pavilion shows the actual position of a mother when she is in the course of delivering a baby. The lady is carved as standing stretching her hands on the shoulders of her attendants standing on her sides. This panel sculptures could be datable to the 12th century A.D.

In a painting of Vijayanagar period, found on the ceiling of the temple at Tirupparuttikkunram, a suburb of Kanchipuram, a pregnant lady is shown waiting for her delivery. The painting is dated to 16th century A.D.⁷

The Ramayana story, picturesquely drawn on the ceilings of the Mandapa at Srirangam and at Alagar-koyil, depict the birth scenes of Lords Rama, Lakshmana Bharata and Satrukna.

Kausalya, Sumitra and Kaikeyi are painted in the position of delivering a child each in a standing position. Only their upper parts of the body are shown while the lower part from the chest is covered by a curtain held by attendants. These paintings are assignable to the 17th century *i.e.* of Nayak period.

An eighteenth century painting of child birth is also available in the palace at Ramalingavilasam, Ramanathapuram. Here the Ramayanam and Bhagavatam scenes are beautifully painted. They depict the birth scenes of Rama and his brothers and Lord Krishna. Here again the divine mothers are shown in standing position while giving birth to children. They are also covered upto chest portion by curtains.

The story of the births of Rama, Lakshmana, Bharata and Satrukna are interestingly narrated in painting with label inscriptions at Ramalingavilasam.⁸

“Kausalya Pillaipperukiratu”

(Kausalya gives birth to a child)

“Kaikai meynondu paḍukiratu”

(Kaikēyi suffers from labour pain)

“Kaikaikku Baratan piṛantāṇ”

(Bharata was born to Kaikēyi)

and so on.

The children after their birth were subjected to undergo the following ceremonies:

First, the children were put in their cradles. Secondly, the ear boring ceremony to them was held. Thirdly, they were fed by their mothers breasts. (it is stated as follows: Rāmarukkum Bharatarukkum Laccumaṇarukkum Chatrukanarukkum tātār vantu molai kuḍuttatu). Fourthly, these children were given butter. Fifthly Ramaswamy was fed milk through conch.

Hence we get clear evidences of standing position of deliveries by the women from the 12th to 18th centuries A.D.

1. Maduraikkanchi, II : 600-603; Narrinai, 40: 7-8
2. Narrinai 370: 3-4
3. Kuruntogai 161: 3-4
4. Purananuru 198: 1-5
5. Kalingathupparani verse 239
6. Terracotta figurine, Aravakkuricchi
7. Chitra Viji, ‘An early Vijayanagar Painting’, South Indian Studies, Vol. I pp. 166-68
8. Karunanandan, ‘Ramayana Paintings’, Kalvettu, No. 25

TEMPLES FOR THE SUN GOD

Sūrya, the God of light is gloriously praised and was worshipped from the Vedic age. He was known in the Vedas as Āditya. It is believed that the Sun worship was brought by Maghas of Iraq in western Asia. Early literature refer to Sun God as representing seven or eight forms. In the Sathapatha Brahmana the Sun God is considered as eight. In another place it refers to as 12. Āditya is mentioned as the son of Aditi, after whom he is called Āditya.

The Sun worship seems to have gained popularity from the beginning years of the Christian era, though we have a few representations of Sun on the coins of the Kushanas.¹ The earliest sculptural representation of Sūrya is found in Bhaja and Bodhgaya caves. He is portrayed in a panel as riding a chariot drawn by four caparisoned horses. He is flanked by Usha and Protyushas on his sides. They are shown holding bow and arrow in their hands. This sculpture is assignable to the second century B.C.²

However, temples dedicated to Sun God found from the sixth century A.D. though a legend refers to the construction of a temple for Sun by Sāmba, the son of Lord Krishna in the pre-Christian era itself.³ The existence of this temple is believed to have been attested by the mention of foreign chroniclers like Hiuen Tsang, Al Edrisi, Abu Ishkat etc. The Mārthāṇḍa temple⁴ at Kashmir is the earliest existing temple in India at present. It is dated to the seventh century A.D. The next is the Sun temple at Osia⁵ in Rajasthan which is of eighth century A.D. While the Sun temple at Modhera

in Gujarat⁶ is dated to the 11th century A.D., the most celebrated Sun temple at Konarak⁷ is of the 13th century A.D. In Tamilnadu, we get references to Sun shrines from three places viz. (1) Kumbakonam (2) Suriyanar Koyil and (3) Thirukkoshtiyur. The Sun temple is mentioned in an inscription of Parāntaka I (907 to 955 A.D.)⁸ This would be the earliest (10th century A.D.) Sun shrine which was worshipped by the people of Tamilnadu. It could have located in the Nageswara Swami temple. There is a legend that the lord Siva of Nageswaraswami temple was worshipped by the Sun God in order to get cured of his chronic disease. The other temple i.e. Suriyanar Koyil is of the period of Kulōttunga Chōla (1070 to 1120 A.D.)⁹ The third one at Tirukkoshtiyur was of a little later period.

Though the shrines dedicated for Sūrya are found from the 10th century A.D. we get sculptural representations of Sūrya in Tamilnadu from the seventh century A.D. The earliest sculptural representation of Sūrya is from the temple of Gudimallam.¹⁰ The next representation is seen in the bas-relief at Mahabalipuram, identified generally with the story of the divine offering of Pasupatha to Arjuna by Lord Siva.¹¹

Mārthāṇḍa, the Sun temple at Kashmir was built by King Lalitāditya (699 A.D. to 736 A.D.). This temple was built on the ruins of earlier structures. It is situated at a distance of about five miles from the town of Anandhanga in Kashmir. It is considered to be the finest example of Kashmir style of architecture. The architecture of this temple has earned praise all over the world. It has both the elegance and grace of the Greek temples with a distinct influence of the Gāndhāra style

of temple architecture. But it is a typical Hindu temple of the late Gupta period.

The temple consists of a courtyard housing the principal shrine of the deity in the centre with a colonnaded mandapa. The gateway of this temple is open to west and east. On each side of the gateway, the pediment was supported by two massive fluted pillars about 17 ft. in height. Of them only one is still standing. The walls of the gateway are profusely decorated on both sides, with rows of niches, each containing standing figures of gods. The panels mostly consist of the sculptures of sitting groups, florals, pairs of geese etc. Three headed images of Vishnu, decorated the niches in the side walls of the inner chamber of the gateway.

This temple consisted of three distinct chambers viz. Ardhamandapa, Antarala and Garbhagraha. The Garbhagraha is about 18 ft. 5 inches by 13 ft. 10 inches. The Ardhamandapa and the Antharala are heavily ornamented while the Garbhagraha is almost plain.

The Sun temple at Osia in Rajasthan is another important temple which was popular during the eighth century A.D. The style of this temple could belong to Pratihara period. According to Rowland the plinth and niches of Osia temples are reminiscent of those of Kajariho temple and the sikhara bear a similarity to the Parasurameswar and the earlier temple of Orissa and to those of Pattadakal of South India. The temple of Osia is rich in iconography, built with images of various Gods, incarnation of Vishnu and other Goddesses. The Garbhagraha and the mantapa are erected on a raised platform. The lintel is decorated with the representations of the

planetary deities of navagraha as well as with Garudas and Naga.

The Sūrya temple at Modhera built in the 11th century A.D. is in the western part of India. This temple has a Garbhagraha, Antharala, the Sabha mantapas, Rangamantapa and a sacred kunda or tank in its eastern side, popularly called Rāma Kuṇḍa though it is really a Sūrya Kuṇḍa. The Sabha mantapa is a distinct structure from the main temple built in a paved platform. It is heavily sculptured with the scenes from the Rāmāyana. The garbhagraha, a square one is having a Pradakshana marga built within its own walls and of the temple. The sikhara over the garbhagraha is completely dilapidated. The main deity Sūryadēva is said to have been of pure gold and is believed to have been taken away by the Moghul invaders. The vehicle of the Sūrya was found in the cells below garbhagraha. Modhera where the Sun temple is situated is about 60 miles from Allahabad in Gujarat on the left bank of Pushpavathi river. The temple is an imposing structure even in its ruined stage. It would be very interesting to know the comparable beauty of this monument in the words of the great scholar, Majumdar, "In view in the Modhera temple the easthetic sense at once response to the elegance of its proportions, the entire composition being lit with the living places of inspiration. But apart from its meterial beauty its design has succeeded in communicating it an atmosphere of spiritual gains".

The pinnacle among the Sūrya temple is the most celebrated one *i.e.* the Sun temple at Konārak. According to one view the builder was Narasimha I

also believed to be a a laper and he is said to have built this temple by way of offering his thanks, after getting cured of the dreaded disease. According to historical references also it is believed that the king Narasimha built this temple in order to show his gratitude to the God of Sūrya for his achievements as a warrior. The deity installed in the Garbhagraha is known as Sūryanārāyaṇar since Nārāyaṇa is one of the attributes of Vishnu and being one of the eight Ādityas.

As per the records available, the revenue of 1200 villages covered the cost of construction and 12000 skilled workers worked for 12 years to build this temple.

It is built in the shape and design of a chariot of the Sun God *i.e.* Sūryadēva. No other design could have been more befitting than the allegorical representation of Sūryadēva riding his chariot drawn by seven horses as if moving across the skies. The chariot is drawn by seven beautifully caparisoned horses driven by Aruna the charioteer. These horses according to some represent the seven days of the week and according to other the seven meters of Sanskrit verse; Gayatri, Brihati, Uenil, Jagati, Pankti, Anustubh and Tristubh. Macdonell views that the horses of the chariot represent the seven rays of the sun representing the solar spectrum the different colours of which nourish the seven planets. There is also another view that these seven horses indicate the seven colours of the rainbow. An enchanting account on this temple given by the eminent art writer Ananda Kumaraswami is as follows:¹²

“The whole building is covered with a profusion of remarkable and beautiful carvings symbolising the fertilising and creative power of the sun. It is a hymn to life, a frank and exquisite glorification of creative forces in the universe . . . Love and desire are part of life. Life is a veil behind or within in which is God. The outside of the temple is an image of this life *Samsara* and a carving on it represents everything that belongs to *Samsara* and perpetuator illusion . . . within an empty chamber, the image of the God is alone lit up. The symbolism of phenomenal life as an embroidered veil beyond which the devotee must pass to find his God”.

Percy Brown speaks of the temple thus: “Few buildings can boast of such an unrestrained abundance of plastic decoration as this vast structure, every portion of the exterior being moulded and chiselled either in the form of abstract geometrical ornament, conventional foliage, mythical animals, fabulous beings half-human, with half-serpent coils, figures satanic and figures divine of every conceivable motif and subject known to the Indian mind, and in a technique which ranges from patterns cut with the minute precision of a cameo to powerfully modelled groups of colossal size”.¹³

The sun temple at Suriyanarkoil which is very close to the town of Kumbakonam in Tanjore district of Tamilnadu is the unique temple dedicated entirely to Sūryadēva and the attendant planetary deities. This temple is only one of the shrines in South India though we have numerous temples with shrines therein dedicated to the Sun God. Three inscriptions are found on the walls of this temple. In one of them, this temple is mentioned as the “Kulōttunga Chōla Mārthāṇḍālayam,

the temple of the Sun God named after Kulōttunga I. The inscription is written in 44th regnal year of Kulōttunga.¹⁴ It refers to a royal order granting the accountantship of the village, Thammathāna vinōtha Chaturvēdimangalam and the devadana village of Sūrya-dēva to the highest bidder. The second inscription is written in his 48th regnal year. It also mentions a royal order granting the accountantship of all the devadanas of Sūryadēva to two individuals.¹⁵ Third inscription is of Krishnadevaraya period which records a gift of land, made tax free by a vassal of the emperor on behalf and in the merit of Krishnadevaraya.¹⁶ This temple faces west. The Garbhagraha is dedicated to Sūryadēva and near it, on a platform are the images of Vishweswar and Visalakshi associated with Varanasi. Brahaspathī is installed in a shrine opposite to the main shrine. all around are those of the other planets as parivāradēvatha. While the Garbhagraha and Mukhamantapa of the main temple are built of stones the subshrines are of brick.

-
1. Shakti M. Gupta, 'Surya-The Sun God', Somaiya Publications, Bombay 1977, p. 18.
 2. C. Lacour, Jalouneix, 'The origins of the image of the Sun God in Northern India, SARAS BULLETIN, Vol. 2, p. 24.
 3. Von Stietencron, Indische Sonnen priester, Samba und die Sakadvipiya Brahmana, Otto Harrassovitz, Wiesbaden, 1966, p. 276.
 4. Shakti M. Gupta, 'Surya-The Sun God', Somaiya Publications, Bombay 1977, P. 32.
 5. *Ibid.* p. 32.
 6. *Idid.* p. 5.
 7. *Ibid.* p. 28.

8. மார்க்சிய காந்தி, நா. தொகுப்பாசிரியை, குடந்தைக் கல் வெட்டுக்கள் முதல் தொகுதி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை, 1980. தொடர் எண், 35/1979.
9. Balasubramanyam S. R. 'Later Chola Temples'. Mudgala Trust, 1979, p. 131.
10. Shakti M. Gupta, pp. 16-17.
11. நாகசாமி. இரா, மாமல்லை, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, 1968, பக். 109.
12. Quoted by Shakti M. Gupta. p. 31.
13. *Ibid.* p. 31.
14. Balasubramanyam S. R. p. 131.
15. *Ibid.* p. 131.
16. *Ibid.* p. 131.

HISTORICAL REMAINS IN THE NAGAI-QUAID-E-MILLETH DISTRICT

The Nagai-Quaid-E-Milleth District has a hoary past. The remains of Megalithic period are scattered in different parts of the District. In the neighbourhood of Tirukkadaiyur, Black and Red ware sherds, associated with megaliths were found a few years ago.¹

One of the famous parts in this locality was Pumpukar. It is graphically described in the Sangam literature. In the excavations conducted in different parts of Pukar, structures and other artefacts were discovered suggesting the existence of the ancient city. The wooden piece exposed at the ancient wharf at this place, has been dated to third century B.C. by the C.14 method.² Therefore this could suggest that the Port city of Pumpukar was in existence from the third century B.C. Pukar seems to have maintained its glory till seventh-eighth century A.D. as we get copious references about it in the hymns of Saiva Saints.³ According to the epigraphs it is understood that the city had lost its importance during the later periods and became a part of Pallavanīcuram.⁴ That the nearby villages Nāṅgūr and Maṇikkirāmaṁ had played a vital role during the later Pallava period (Ninth century A.D.) is apparent from a reference to the excavation of a tank named Avaṇināraṇaṁ by one individual, Māndan of Nāgūr in Thailand and left it in the protection of Maṇikkirā-mattār.⁵ The recent discovery of a test stone bearing the legend '*Perumpatan*' in archaic Tamil script is

another interesting evidence to suggest that the Tamils of this region had contact with Thailand in the early Christian era.⁶

When Kavirippoompattinam began to decline, Nagappattinam had attained prominence and played an important role from the Pallava period. According to a legend a Chōla king who went on a voyage to Naga country married a Naga lady there and returned to his home land leaving the lady behind. Later, the Naga girl delivered a child and sent the baby to his father wrapped him in Tondai creeper, to Tamilnadu. Since the child was brought, ashore by the tides after a ship wreck he was christened after Tirai (the tide) as Tiraiyan.⁷

In the annals of Buddhism it is said that a Vihara was established by Asoka, the great Mauryan king, It is in this Vihara, Dharmapalar is said to have stayed and written a commentary known as '*Nettipataranattakatha*' in Pali language.⁸ During the eighth century A.D. at the request of the Chinese king, the Pallava ruler Rājasimha had built a Chaitya for the benefit of the merchants who came from China and settled there.⁹ It is from this Chaitya the celebrated Vaishnava Saint Thirumangai Alwar is stated to have stolen gold image of Buddha and melted for building the walls around Srirangam Temple.¹⁰ The illustrious Chōla king Rājarāja the great had granted permission to the Sailendra king Māra Vijayōttungavarman to construct a Buddha Vihara called '*Chūḍāmani Vihāra*' at Nagappattinam in the 10th century A.D. and endowed the entire revenue of the village namely Anāimangalam of Pattanākkūrṇam in Kshatriyasimha Valanāḍu.¹¹ This endowment seems to have been renewed during the reign of Kulōttunga I as

is evidenced from Smaller Leiden Plates.¹² Nagaik-karonam was sung by the Trio of Saiva Saints. It retained its importance till the 18th century A.D.

During the struggle for colonies by the Europeans Tranquebar (Tarangambadi) became a strong base of the Danish East India Company. The history of Tarangambadi goes back to Sangam age when it was a part of the present Poraiyar which is celebrated as a port city *Poraiyar Munrurai* in Sangam Classics like *Puranānūru*, *Aganānūru* and *Naṟṟinai*.¹³

Tranquebar attained fame in the 14th century when the Masilamaninathar temple was built. Its ancient name as mentioned in inscription is *Saḍangan-pāḍi*.¹⁴ There were merchants of 18 countries and they had their trade contacts with the merchants of South East Asia. This is suggested on the basis of the discovery of the Chinese celadon ware sherds on the shore of Tranquebar.¹⁵ It also appears that there was a fort belonging to Achyutappa Nayak who ruled during the 16th century and was guarded by 'Kottai Sevai Kaikolar'.¹⁶

The Danish contact with Tranquebar had started from the beginning of the 17th century when Ragunatha Nayak was ruling Tanjore. Due to their activities Tranquebar had started its role as commercial and religious centre in this part of Tamilnadu. It became a strong centre for Christianity in 17th-18th centuries as Kavirippoompattinam for Buddhists during the fourth-fifth centuries A.D. and Nagappattinam during the 7th to 12th centuries A.D.

Karaikkal, about seven km. south of Tranquebar was the birth place of the great Saiva poetess Karaikkal Ammaiyar. She seems to have lived even before Appar.

Sirkali, Tiruvarur, Tiruvenkadu, Tiruthuraipoondi are other important Saiva centres of this District. It was at Sirkali Gnanasambandar was fed milk by the Goddess Parvati. He was the younger contemporary of Saint Appar. He had the privilege of being carried in a palanquin by Appar himself.

Tiruvarur was associated with Arooran, *i.e.* Sundarar for whom Lord himself had acted as courier. Tiruvarur seems to have acted for sometimes as secondary capital for Cholas. The mythical king Manunithi Cholan is said to have ruled from his capital Tiruvarur. This story is found narrated in an inscription of Vikramachola¹⁷ and depicted in the paintings found on the ceilings of the 100 pillared mandapa.

This place had another privilege of receiving the illustrious ruler Rajendra Chola and his concubine to the temple by all citizens with great honour, pomp and gaiety. This remarkable event is recorded in an epigraph¹⁸ of this temple.

This holy place is famous for another hear throbbing incident. There was one Saiva Saint Ēyarkōn Kalikkāma Nāyanār who was very angry with Sundarar as the latter used his Lord as messenger to get success in his love affair. Hence he wanted to take revenge of Sundarar. Apprehending the danger of the two devotees looking themselves in a crises, Lord Siva wanted to remove the misunderstanding between the two. He created a

chronic stomach disease on Kalikkāmar and informed him that it would be cured by Sundarar. When Sundarar came to cure his disease he could find only the dead body of Kalikkāmar as Kalikkāmar died by piercing his stomach with a sword. Having seen this courageous act, Sundarar too had started to end his life. At once Lord appeared and made his devotee Kalikkāmar to alive.¹⁹

Next worth mentioning Saiva centre is Tiruvenkadu near Poompuhar. It is the birth place of Nangai the wife of Siruthondar. This place is famous for the excellent bronzes unearthed on three occasions. The image of Ardhanari adorns the Madras Museum, the Rshbavahanar group, Kalyanasundarar group and Kannappar are now displayed at the Art Gallery, Thanjavur. Discovery of a considerable number of bronzes make one to presume that Thiruvenkadu could have been a manufacturing centre for bronzes. Another manufacturing centre for bronzes could be located at Kilaiyur near Thirutturaippoondi as the bronzes of this place has some special features, in metal and style.

The famous Vaishnava centre of this district is Mannarkoil. It was a Thaniyur *i.e.* self administered village. It is called Vantuvarāpati, the famous city of Tuvarai in inscriptions.²⁰ Hence it is important as Tuvarai otherwise known as Dwaraka the city which is believed to have established by Lord Krishna himself.

This district has yielded some excellent bronze images also. Of them Bōdhisatva Maitrēya, eighth century A.D. (Kavirippoompattinam - Melaiyur), Kalyāṇasundarar, ninth century A.D. (Vadakkalattur), Buddha images of 11-12th cen. A.D. (Nagappattinam), Viṇādhara

the death of the Chola king Rajaraja II, how his children were saved and Rajadhiraja one of his children was crowned. The person responsible for it was endowed with the entire village Pallavarāyanpēttai called after Pallavarāyan.

Another asset of this district is the paintings of Tiruvizhimizhalai. Though these paintings are of late period, they throw sufficient light on the social set up of those period. On the ceiling of Dēvāsiriyan Mantapam, Thiagarajar temple, Tiruvarur there are fascinating paintings depicting the story of Thyagarajar, Mucukunta Chakravarti, the important Saiva centres, the festivals etc. These paintings are datable to 17th century A.D.

The district has some portrait sculptures of kings and queens of Imperial Chola family, namely Gaṇḍarāditya, his queen Sebmiyan Mādēvi, their son Uttamachōla and Kulōttunga Chōla. The sculptures of Gaṇḍarāditya is found on the wall of Umamaheswarar temple, Kōnerirajapuram and on the wall of Tantonriswarar temple, Akkur, Mayiladuturai Taluk. Portraits of Sembiyan Mahadevi are found in Kailasanathaswami temple, Nagapattinam, Umamaheswarar temple, Kōnerirajapuram. While the statue of Uttamachola is found in Tantonriswarar temple, Akkur, the figure of Kulōttunga Chola is in Thyagarajar temple at Tiruvarur.

-
1. Jesudoss, a student of the Institute of Epigraphy, State Department of Archaeology collected a few Black and Red ware sherds from this place.
 2. Archaeology of South India, — Tamil Nadu, Ramachandran, K. S. Sundeep Prakashan, Delhi 1980. p. 121.
 3. Appar Tevaram (4-65).

Bhikshāṭaṇa, 12th century A.D. (Melapperumpallam) are the masterpieces of South Indian Bronzes.

The following copper plates were discovered in the district which are very important for the reconstruction of the history of Tamilnadu.

1. Pallankōil Plates of Pallava Simhavarma.
2. Pattathālmangalam Korrangudi Plate of
Nandivarman.
3. Vēdaranyam Plates of Sundara Chola.
4. Larger Leiden Plates of Rajaraja I.
5. Tirukkāḷar Plates of Rajendra I.
6. Tirukkāḷar Plates of Rajadhiraja I
7. Smaller Leiden Plates of Kulottunga I
8. Tirukkāḷar Plates of Kulottunga I
9. Tirukkāḷar Plates of Rajaraja II.
10. Tirukkāḷar Plates of Kulottunga III.

The above plates are datable from the sixth century A.D. to the 13th century A.D. These copper plates are useful to draw a connected history of Pallava, Chola periods.

This district has yielded some interesting foreign coins such as Roman, Chinese and Danish coins in addition to the coins of native rulers. These foreign coins indicate the commercial relation of this part of Tamilnadu with East Asia, Rome and European countries.

As far as inscriptions are concerned Nīḍūr and Pallavarāyanpēttai epigraphs draw our attention. The former epigraph is useful for fixing the date of the poet Amitasāgarar who wrote Kārikai while the latter narrates the graphic account of how a crisis arose after

THE CONCEPT OF SAKTI IN TAMILNADU

In India the concept of worship of Goddess was as ancient as the concept of worship of male Gods. This is suggested on the basis of the personification of the natural elements as Gods and Goddesses. Among the five natural elements *i.e.* earth, water, air, fire and sky, the elements air, fire and sky were personified as Gods while the earth and water were personified as Goddess. The above aspects could perhaps explain the nature of the two representations of two Goddesses in the Harappan seal, the one Goddess producing the plants through her womb, could represent the mother earth and the other in the form of seven rivers (*Sapta sindus*) could represent the water. The Pasupati figure of the Harappan seals could denote the God of living beings, which were produced by the earth and rivers. These were the three important aspects in the earlier period. From these three aspects all the other Gods and Goddesses had taken their manifestations. The Phallus represented the fire which was taken as the sacrificial pillar (*Yupa sthamba*), whereas the Yōni represented an altār (*Yañakunḍam*) in the Vedic period. There is also another view that the Phallus and the Yōni were the symbols of male and female organs which indicate the fertility cult.

With the help of fire (*agni*) the vedic seers wanted to propitiate the Gods represented for air and sky as they could not be seen through eyes. They didn't have any anthropomorphic representation of these Gods. Though they had invoked the Goddess like Aditi, Usas,

4. பூம்புகார், ஆசிரியர். அறுவர், தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை வெளியீடு 1973, பக். 23.
5. தமிழ்நாடும் தாய்லாந்தும் : தொன்மைத் தொடர்புகள் சண்முகம், ப. ஆவணம், இதழ் 3. தமிழகத் தொல்லியல் கழகம் 1993. பக். 83.
6. *Ibid.* p. 82.
7. Administration and Social Life under the Pallavas, Minakshi, C. University of Madras - 1977 p. 5.
8. பெளத்தமும் தமிழும் - மயிலை சீனி வேங்கடசாமி.
9. Administration and Social Life under the Pallavas. p. 24.
10. Bulletin of the Madras Government Museum. The Nagapattinam and other Buddhist Bronzes in the Madras Museum. T. N. Ramachandran, Vol. VII No. 1. 1965, p. 16.
11. கல்வெட்டு ஓர் அறிமுகம், ஆசிரியர் : நடன, காசிநாதன். கு. தாமோதரன், தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை, சென்னை. பக். 24.
12. Ep. In. Vol. XXII No. 35.
13. Narrinai-131, Puram-391, Akam-100.
14. Nagaswamy R. Tarangampadi, State Department of Archaeology. p. 1.
15. 'தொல்லியல் செய்திமடல்', பொறுப்பாசிரியர், நடன, காசிநாதன், கோர்வை-1, மடல்-3. 1994.
16. Nagasamy, R. *op. cit.* p. 3.
17. ARE 164 of 1894, S.I.I. Vol. V, No. 456.
18. ARE 680 of 1919.
19. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம், திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம்.
20. S.I.I. Vol. VI Nos. 37, 45, 59, 61.

of a teacher of the gods could not have been sudden. It must be presumed that the cult of this mountain goddess must have been known long prior to this period".⁶

As far as Tamilnadu is concerned the cult of Sakti seems to have prevalent from very ancient period. Korṟavai was the presiding deity of the desert land, while Murugā for mountains, Viṣṇu for forest, Indira for Marudam (cultivable land) and Varuna for coastal regions. The iconographic features of Korṟavai of the Sangam period are not clear. However taking into account the Goddess figure⁷ found in the midst of Megalithic cairn circles at Udaiyanatham in South Arcot district, it may be suggested that this figure or the developed form of this could represent the figure of Korṟavai of desert region.

The ancient grammatical work, Tolkāppiyam refers to a *Korṟavai Nilai*,⁸ which relates to the worship of Korṟavai by soldiers when they go either for cattle lifting or cattle rescuing operations. Korṟavai is also mentioned as Korri in Perungathai.⁹

Korṟavai, who was the presiding deity of desert appears to have been worshipped as the Goddess of cemetery¹⁰ (*Peruṅgāḍu*) in the Megalithic period as we find the image of Goddess in the midst of cairn circle. Probably after the Megalithic period she was called as Kāḍukāl, the corrupted form of Kāḍukilāl, the presiding deity of Kāḍu (cemetery). This cult is found echoed in Kalithogai calling Durga as Peruṅgāttukkorri. In Porunarāṟruppaḍai, Goddess is referred to as Kāḍurai Kāḍavul and she is identified as Kālī. But it seems more

Hariti and Saraswati. They didn't attach much importance to them as they did in the cases of Varuṇa, Rudra and Indra. They worshipped Prithvi and Appu also but not as the supreme Goddesses.

"The mother Goddess conception may be said to reach its culmination when the abstract ideas of the cosmic principle as the sources of all creation is conceived of a female. The so called Devi sukta of the Rigveda, identified YAK with the Almighty Goddess. If Saraswathi, the goddess of speech is connected with the deity of this hymn, then she is described with special emphasis to be warlike goddess and what is more important in the light of later history, she is brought into connection with Rudrā".¹

Even in the post vedic period, the female deities were worshipped as secondary deities like Ambika and Umā in association with Rudra. In Vājasnēya samhita,² Ambikā is addressed as the sister to God Rudrā and is invoked to come and partake of her share in the sacrifice along with Rudrā. But in Taittirīya Āraṇyaka,³ Rudra is called as Ambikāpati i.e. the husband of Ambikā.

Uma is mentioned in the Taittirīya Āraṇyaka and Rudrā is invoked as Umāpati.⁴ She is referred to as Umā, Haimāvati in the Kena Upanishad.⁵ "The legend of her appearance before Indra and other gods and imparting divine knowledge to them (*Brahman Iti*) is mentioned in a very beautiful way. Heimavati is interpreted as the daughter of Himvat or the Himalayas. We know nothing about the previous history of this beautiful young goddess Uma but her rise to the position

is at Tirupparankunram. An excellent figure of Jyēshta is found carved in a panel of sculptures collected from Vēlañjēri by Tamilnadu State Department of Archaeology. It is also datable to sixth-seventh century A.D.

The Mudiyoḷ or Palaiyoḷ could be the earlier forms of Sakti in Tamilnadu. Mutiyōḷ could be the Goddess of river and could have been worshipped for fertility. The Sidhānta Sārāvaḷi of Trilōcana Sivāchārya and the commentray on it narrate Jyēshta as Jalarūpini. She is the representation of sthithi.¹⁴ *i.e.* sustenance.

Jyēshta seems to be a non Aryan deity. She was neglected by the people saying that she came first while the milky ocean was churned by following in all destroying cosmic poison. She was also considered as inauspicious deity.

Lingapurāṇa lists out the places where she has to be taken to please her. Of the places mentioned, the place of Buddha is significant. Further the non vedic forms of worship indicated for the deity suggest that she was a non-vedic Goddess. Later, she appears to have been brought under the canopy of Vaishnavism as this Purana informs that she was permitted by Vishnu to go and live with those who offer worship to him exclusively with a distinct disregard in their hearts for Siva and the other Gods. The fact of her worship by the devotees of Vaishnavism is proved from the lament of Thoṇḍaraḍiṭṭi-ṭōḍiālvār saying that the worship offered to this deity (Jyēshta) by people in the vain hope of acquiring the fulfilment of their desires, while there is the great god Vishnu, the conferer of all boons, whom they forget altogether.¹⁵ Though Jyēshta was brought into the pantheon of Vedic Gods, she appears to be the ancient

appropriate to identify Kādurai Kaḍavuḷ with Korṟavai, the Kāḍukāl. The earliest representation of this deity could be the figure from Ādiccanallūr.¹¹ Other representation of this deity appears to be the female figure embedded upon an urn found at Mēlaperumpallam.¹²

The adoption of more Vēdic Gods and Goddesses in the Tamil country had taken place during the Sangam and Post Sangam periods. Consequently the worship of number of manifestation of Goddesses was found during the Pallava period. In Silappatikāram we have references to Goddessess Malaimakaḷ, Korṟavai and Paliyōḷ, with descriptions of iconographic features of Korṟavai. From the period of Silappatikāram the supreme position of Korṟavai seems to have waned gradually as she had been associated with Muruga as his mother.

Manimēkalai refers to a temple dedicated to Kādamarselvi¹³ situated in the cremation ground. This deity could be identified with Korṟavai though some scholars take her to be Kālī. The 'Kāḍu' mentioned above could be the cremation ground. There is also a reference to Mudiyōḷ kōttam suggesting that there was a separate shrine for Mudiyōḷ i.e. Mūttavaḷ, Jyēshta. Palaiyōḷ (*elder person*) mentioned in Tirumurukāṟrup-paḍai could refer to Mudiyōḷ of Manimēkalai. Naccinārkinīyar's identification of Kāḍukāl with Palaiyōḷ seems to be not acceptable. Kāḍukāl and Palaiyōḷ were different and Kāḍukāl was Korṟavai. The plausible identification of Palaiyōḷ is Jyēshta. The earliest Jyēshta found in Mēlolakkur is datable to sixth-seventh century A.D. The next important is the one found carved in a rock-cut cave assignable to the eighth century A.D.

Hence Kālī in the place of Korāvai and Saptamatrika in the place of Jyēshta had become popular among people. Separate shrines for Kālī and Saptamātrikas came into existence. From the ninth century A.D. onwards we get number of excellent images of Kālī both in stone and bronze. Likewise the Saptamātrika group is found invariably either on the southern side of the temple prakara or on the outskirts of the village.

Kālī and Saptamāta worship is elaborately described in Kalingattupparani, datable to 11th-12th century A.D. Offering the head of the heroes to Kālī is also mentioned in it. There are a number of inscriptions that throw light on the existence of Kālī shrines and the offerings made to them.

Mahishasuramardhini form of Goddess is another important aspect of Sakti. It had its dominance in some parts of Tamilnadu. This form could have been influenced from Karnataka region.

With the advent of Ādi Saṅkara, the Sakti cult seems to have had more dominance in Tamilnadu in eighth-ninth centuries.

During 11th-12th century Sakti cult attained the superior position atleast in Chola country. Ottakkūttar, the celebrated poet was a staunch devotee of Sakti and is said to have composed Thakkayāgapparaṇi, a paraṇi on Dakshan yāga. This Tamil work throws valuable information on Sākta customs and beliefs. In many verses of his work he makes references to Yamata tantras and other related works of Sākta religion. During Chola period Dārāsuraṁ appears to have been the centre of Sakti cult as there is still a shrine dedicated

non-Vedic Goddess worshipped by the Tamils. This is the reason that the Tamils call her as Palaiyōl and Mudiyoīl. She seems to have been worshipped as an important deity during Pallava, early Pāṇḍya and early Chōla periods.

Among all the aspects of Sakti that are found in the temples of the Pallava period, Durga has a separate shrine at Mamallapuram and Panamalai. The earliest figure of Durga in Tamilnadu comes from Valaiyāttūr in North Arcot Ambedkar District. As far as Durga worship is concerned it seems that its antiquity goes back to the Indus civilization according to Dr. Asko Parpola.¹⁶ He connects this worship ultimately with the cults of feline riding Goddesses of war in the ancient near East. In this connection he had argued at length for the derivation of Durga's name from Durga 'fort'. Likewise he derives the word Koṛṇavai from Kōttavi i.e. Kōtta, fort + vi the feminine suffix. He cites the derivation of Kōtēsvari from Kōtta + īsvari, mistress of the fort. He feels that Kōtēsvari is the synonym of Durga.¹⁷

From early Chola period, Kālī worship had occupied a special place pushing aside the importance of Koṛṇavai. Kālī is a vedic Goddess and is called in epigraphs as Kālābatāri.¹⁸ Side by side the Saptamatrika (*Seven Mother Goddesses*) worship was also prevalent from the period of Silappathikaram. We get the sculptural representation of them from Mahendravarman period.¹⁹ Saptamātrikas are usually taken as the anthropomorphic forms of seven holy rivers in North India. Hence these Goddessess also belong to the group of Vedic pantheon. The inroads of these deities should have displaced Jyēṣhta, the ancient river Goddess of Tamils.

to Chakkarattamman which is popularly known as Lajja Gowri in Andhra Pradesh.

In course of time, as more Gods and Goddesses emerged in Saiva and Vaishnava pantheons, Sakti cult appears to have lost its superiority. Finally when both Saivism and Vaishnavism were severely suffered due to the onslaught of Muslims, Sakti cult also was pushed into darkness.

1. Pushpendrakumar, 'Sakti Cult in Ancient India'; 1974 p. 14.
2. Vajasneya samhita. III. 53.
3. Taittiriya Aranyaka. X. 18.
4. Ibid.
5. Kena Upanishad, III, 23.
6. Pushpendrakumar op.cit. p. 18.
7. Udayanatham Goddess figure discovered by the Tamilnadu State Department of Archaeology
8. Tholkappiyam, sutra 59, (1960).
9. Perunthogai, Ilavana sarukkam.
10. Kalittogai, p. 80 (1957).
11. Nagasamy, R. Tantric Cult in South India, p. 5.
12. Sridharan, K. "Terracotta - Art of Poompuhar", Seminar on Marine Archaeology, Ed. Natana. Kasinathan, pp. 68-70.
13. Swaminatha Iyer, U. V. Ed. Manimekalai. 18, 115, 116.
14. Gopinatha Rao, T. A. 'Elements of Hindu Iconography', Vol. I, Part II, pp. 398-99.
15. Ibid. pp. 396-98.
16. Asko Parpola, "The coming of the Aryans to Iran and India and the cultural and ethnical identity of the Dasas", IJDL, Vol. XVII, No. 2, 1988, page 178.
17. Ibid. p. 180.
18. A.R.E. 317/1911, 1912.
19. Natana. Kasinathan, Kalvettu, Journal of Tamilnadu State Department of Archaeology.

ALAGANKULAM, AN ANCIENT SEA PORT OF PANDYAS

The three ancient Tamil kingdoms of Tamilnadu namely the Chēra, Chōla and Pāndya seem to have been prospered when Ashoka, the great Mauryan monarch was ruling over the Indian sub continent. It is mentioned in his rock edict, that these kingdoms were situated beyond the borders of his kingdom in the extreme south of India.¹ The name of the Pandya kingdom is found stated in the ancient Ithikāsas, Rāmayana and Mahābāratha. In the Rāmayana, Sugrīva the great king of forest is said to have advised Hanuman on his mission to south in search of holy mother Sita,² not to be enchanted by the beauty and wealth of Kapātapuram, the capital of the Pandyas. Since there is a mention in these ancient works some of the scholars are of the opinion that the name Pandya could be derived from Paṇḍaiyar, meaning the ancient people.

It is stated in the accounts of Megasthenis, that while Heracles was in India a female child namely Pandya was born to him and he gifted the southern most part of India to her as Sridana (Dowry).³ There is also a legend that the Pandya king had sent an embassy to the court of Augustus, the Greek emperor.⁴ Hathighumpha inscription of Kharavela refers to a league of Tamil states that was 113 years old at the date of the inscription and had been for some time a source of danger to the Kalinga kingdom.⁵

The three ancient kingdoms of Tamilnadu had their capitals at Vanchi, Uraiyūr and Madurai and sea

ports at Musiri, Kāvīrīpūmpattinam and Thondi respectively. In addition to these prime and important sea ports, they had several subsidiary sea ports also. These subsidiary sea ports also seem to have played predominant role during particular periods. Though these were referred to by a few poets of the Sangam age, these ports appear to have lost their importance in course of time. One such important port was Marungūrpattinam in Pāndya country located on the eastern coast where the river Vaigai empties its water in the Bay of Bengal. It could be comparable to the famous emporium of Cholas, namely Kāvīrīpūmpattinam.

Marungūrpattinam was divided into two parts being one as Ūnūr and the other as Marungūr. Marungūr was on the sea shore area and Ūnūr was in interior area lying on the west of the sea. Aganānūru gives an illustrious description of Ūnūr and Marungūrpattinam.

கடிமதில் வரைப்பின் ஊனூர் உம்பர்
விழுநிதி துஞ்சம் வீறு பேறு திருநகர்
இருங்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினம்
(227 : 18-20)

In another poem of Aganānūru, Ūnūr is described as a place which was abundant with paddy.

முழுங்கு கடல் ஓதம் காலைச் சொட்கும்
பழம்பல் நெல்லின் ஊனூர் (அகம் : 220)

This Marungūrpattinam is said to have located between Kōrkai in the south and Thondi in the north.⁶ Since Alagankulam lies on the confluence of the river Vaigai with the Bay of Bengal, it could be identified with the old Marungūrpattinam.⁷ The accidental discovery

of a punch marked coin and semi precious stone beads, led the State Department of Archaeology, Tamilnadu to carry out intensive exploration in Alagankulam in the year 1984.⁸ The artefacts collected during exploration had led to the excavation in the year 1986-87 under the guidance of Dr. R. Nagasamy,⁹ again in the years 1990-91, 1993 under the guidance of the present author. Totally eight trenches were laid out. They have yielded number of excellent artefacts that testify to the antiquity and its commercial contact with the far eastern and far western countries. The following objects unearthed from excavation are worth the mention.

1. Black and red ware pottery
2. Square Copper coins of the Pāṇḍyās
3. N.B.P. Ware pottery
4. Inscribed potsherds
5. Rouletted ware pottery
6. Stamped pottery
7. Dice, bearing symbols similar to Harappan symbols
8. Die of a horse
9. Semi precious stone beads
10. Amphorae pieces
11. Cups with the base having protrusion at the centre and leaf motifs in the interior side
12. Shell bangles.

The black and red ware sherds are datable to the fourth-third century B.C. They were of fine fabric,

occurred in the lower most level datable to 400 B.C. on the basis of carbon C 14 analysis.

The square copper coin of the Pandyas could be datable to the fourth century B.C. on comparative basis of the coins of the Greeks. The first coin on the obverse bears an elephant and some auspicious symbols and on the reverse the figure of a stylised fish, the royal emblem of Pandyas. The second coin bears the figure of a bull on the obverse with a turf in front of its head, and the figure of fish on the reverse. This coin is very interesting since the figure of the bull seems to be quite similar to the figure of the bull found on Harappan seals.

The N.B.P. ware is an indicator of the trade contact which Tamilnadu had with the Gangetic region during fourth-third century B.C.

Another interesting feature of this site is the occurrence of inscribed potsherds. The sherds of black and red ware, Rouletted ware and Redware bear the script of archaic Tamil characters, written on the shoulder portion of the vessels. Most of them indicate the name of the persons who seem to be the owners of these vessels. Inscriptions are made after firing the pottery. In one case the inscription appears to have been executed before firing. Another sherd bears the letters with decorations. On the basis of the stratification these sherds could be assigned from third century B.C. to second century A.D.

As far as rouletted sherds are concerned, they occur in large quantity at this site. On the basis of the texture, clay and rouletts used, Dr. Vimala Begley, is of the

opinion that these could be dated upto fourth century A.D.¹⁰ Though Arikamedu had also yielded a considerable number of rouletted sherds, they are in grey colour with black burnishing. Contrary to this, we get a large number of rouletted ware burnished in red colour at Alagankulam. Dr. Vimala Begley has assigned to the second half of the second century B.C. to the Arikamedu rouletted ware.

Another interesting pottery is the stamped pottery bearing the figure of peacock, horseman and fish. Dr. Vimala Begley feels that these are imported ware, datable to the first century B.C. There is another ware that is also considered to be an imported one, is the cup having flaring rims with wide mouth. These have base with the protrusion at the centre. Some of the bases of this ware have leaf motives also. These are also assigned to first century B.C.

Of all the artefacts of this site, a four sided dice bearing symbols on three sides and no figure on the fourth side is a significant one. The symbols on the three sides are comparable to the symbols found on the Harappan seals. Since these symbols are found on a dice, the symbols could represent the numerals such as one, two and three. In the third season of the excavation, an outstanding find, the die of a horse was found. It is made of a rouletted sherd. It seems to have been used for making the stamped pottery. As the die has been unearthed at Alagankulam there could have existed a factory for making stamped pottery.

A large number of semi precious stones and shell bangle pieces were collected from this site. The occurrence of large quantity of beads and shell bangle

pieces make us to presume that there could have been factories for producing the semi-precious stone beads and shell bangles at Alagankulam and probably exported them to the other parts of the World, especially to the South east Asian countries.

The Amphorae pieces and the Roman coins are the evidences for the settlement of Romans at Alagankulam from the first century B.C. to fifth century A.D. The Roman coins of Valentine (383-395 A.D.), Theodosius I (383-393 A.D.) and Arcadius I (395-480 A.D.) are of good evidences for knowing the commercial transactions between Tamilnadu and Rome during fourth-fifth centuries A.D. In the recent excavations also, a few coins of Roman origin have been collected. They are in a corroded condition.

Dr. Vimala Begley, in her recent article, on "Ceramic evidence for pre-Periplus trade on the Indian Coasts", had concluded that on the basis of ceramic evidences, the Coromandal coast traded with the Mediteranian from about second century B.C. some two centuries before the time of the Periplus. This trade route did not interconnect with the ports of the upper west coast. Even in the second half of the first century B.C. and early first century A.D. if ceramic evidences can be construed as an indicator, it appears that neither of the two coasts traded directly with the other despite the fact that both carried on overseas trade with the classical world. Present evidence suggest that domestic trade from the upper west to the south east was not coastal but inland, no doubt through several inter connecting routes".¹¹

From the foregoing narration, it is obvious that the eastern coast had commercial contact with the western countries. Alagankulam which is situated on the eastern coast might have actively involved in this trade as is evident from the artefacts found in the excavations.

-
1. Sircar, D. C. Select Inscriptions, Vol. I p. 17.
 2. Ramachandra Dikshitar, V R. 'The Tamils'.
 3. Mc. Crindle, Ancient India as described by Megasthenes and Arrian, p. 169.
 4. Ancient India as described in classical literature, J. W. Mc Crindle, p. 9, para 4; நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே. ஏ.; தென் இந்தியாவைப் பற்றி வெளி நாட்டார் குறிப்புகள், (1976) p. 77.
 5. Nilakanta Sastri, K. A. 'A history of South India', Third Edition, 1966, p. 88.
 6. Mayilai Seeni Venkatasamy, 'Pandaittamilar Vanikam'. (Tamil).
 7. Abdul Majeed, A, Thulasiraman, D, and Vasanthi, C, "A preliminary report on Alagankulam excavation", published in 1992.
 8. The author of this article deputed his curator Thiru K. S. Sampath to explore this site.
 9. Dr. Nagasamy, R. Alagankulam, 'An Indo-Roman Trading Port', Indian Archaeological Heritage, Vol. I, INTAC Publication, Delhi 247-254.
 10. Dr. Vimala Begley, "Rome and Trade ceramic evidence for Pre-Periplus trade on the Indian Coasts", foot note, 51, p. 193.
 11. Ibid., p. 188.

OFF SHORE EXPLORATION AT POOMPUHAR

Tamilnadu has a long coast line of more than 600 Kms. During the early centuries of the Christian era Tamilnadu had a number of busy ports. One of them was Kavirippūmpattinam which is mentioned by foreign chroniclers as 'Cabaris Emporium'. From this port, ships sailed to far Western as well as far Eastern countries.

It is from the Sangam literature we could understand that the Yavanas had their settlement at this place. Pattinappālai, Silapatikāram and Maṇimēkalai give a good account of the town plan of this city and its busy activities with local and foreign merchants.

It is also stated in Maṇimēkalai that this great city was swallowed by the sea, due to the furious act of Lord Indra as the celebration of Indra festival was stopped. This could represent that the city had lost its importance during fourth, fifth century A.D. and became a small hamlet as could be culled from the Bhakti poems like Dēvāram and Divyaprabhandam hymns and the inscriptions of Chōla period.

In order to find out the cultural aspects of the city, on shore excavations were carried out by the Archaeological Survey of India in 1960. These excavations exposed some important structures namely, a wharf, a Buddha vihāra and a water reservoir. Of these the wharf is dated with the help of C.14 method to third century B.C. The other structures are datable

to fourth-fifth century A.D. But these excavations could not suggest clearly the area submerged under the sea.

Therefore the Tamilnadu State Department of Archaeology had made an effort to find out portion of the city that submerged in the sea. It invited Marine Archaeological branch headed by Dr. S. R. Rao of the National Institute of Oceanography, Goa, to conduct the geophysical survey off the coast at Poompuhar in the year 1981. In their report of the geophysical survey, the National Institute of Oceanography stated that there are a few peaks at a depth of seven to eight meters. The said peaks are about three to four mtr. height. They also advised this department to carryout an intensive exploration in association with them by engaging the trained divers. Following this Archaeology department had sent a proposal to the Government for an intensive exploration. The Tamilnadu Government was pleased to sanction about Rs. 10 lakhs in the first phase for this exploration. The first phase exploration was conducted in the year 1991 and the results were very interesting. During that exploration some structures in shallow waters and a big structure about five Km. seaward from the sea shore off Kaverippāmpattinam were located. A ship wreck was also discovered about five Km. seaward from the sea shore. Due to heavy under currents, the divers could not able to explore for long time. However the size of this structure was approximately measured. It seems that the width of the walls of the structure measures more than one mts. The peripheral length of this structure is 30 mts. The gap in between the two wall is 25 mts. The shape of the structure is horse shoe. The diver Archaeologists have reported tracing a few courses of stone blocks which need confirmation.

The shipwreck was intensively explored by the divers and were able to collect some ingots bearing the legend W. Blacket on one side and 1791 or 1792 on the other. Therefore it is presumed that this shipwreck should have occurred in the last quarter of the 18th century. Following the results of this survey, Tamilnadu Government was pleased to sanction another 10 lakh rupees for conducting the second phase of the survey in the year 1992 - 1993.

The second phase of exploration was started in January - February of 1993. This exploration lasted for nearly one month from 21-1-1993 to 28-2-1993. During that season, explorations were carried out in the inter tidal zone as well as off shore area between Vanagiri in the south and Nayakankuppam in the north in water depth of five to seven mtr. More materials have come to light from the exploration of the inter tidal zone revealing the presence of ringwells at Vanagiri and Pūmpuhar. A brick wall of the Sangam period was also exposed in a few metres south of Kannagi statue. The brick size of this structure is $36 \times 18 \times 6$ cm. The ring wells and structures are assignable to second century B.C to fourth century A.D.

During this second phase exploration in the low tide area four brick structures were exposed opposite to the present Kaviri mouth at one metre depth. The exploration of these structures indicated that they are disturbed walls 25 mtrs in length and 3.4 mtrs in width. The size of bricks used is $22 \times 13 \times 6$ cm. and the lime mortar served as the binding material. Provisionally the structural remains are assigned to second century A.D. to fourth century A.D.

As a follow up action, deeper waters off Pūmpuhar were explored. Two sites were selected on the basis of geophysical survey. One was opposite the present Kaveri mouth near Vanagiri and another opposite Kadikkadu situated north of Pūmpuhar. Airlift operations in seven metre depth revealed three courses of stone masonry off Vanagiri. The blocks vary in size $30 \times 20 \times 5$ cm. to $65 \times 40 \times 10$ cm. and $60 \times 35 \times 10$ cm. The approximate date of the structures can be ascertained from associated pottery collected at both the sites. They are megalithic Black and Red ware, Redware, Gray ware and Buff ware assignable to second century B.C. to fourth century A.D.

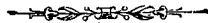
In the third stage of exploration in deeper waters at 23 mts depth, the U-shaped stone structure was intensively explored. This feature needs further investigation before it can be connected with archaeological importance. The shipwreck discovered in 1991 at a water depth of 19 mts. was explored further and the wooden planks of the hull were traced. The ship is about 50 mts in length and 15 mts in width. This ship wreck of 1791-92 is assignable to period IV.

As a result of this season's exploration it is now possible to identify three periods of structural remains of ancient Pūmpuhar, the first one above HWL, the second in one metre depth and the third in five to seven mt. depth. These evidences are only indicative of the extensive submergence of the ancient port settlement. Further work alone will reveal the full extent of one or more settlements of the third century B.C. - fourth century A.D. in a vast area extending from Nayakkankuppam to Tranquebar. The

nature and age of the U-shaped structure in 23 mts. depth are yet to be ascertained. It is now possible to confirm that a part of an ancient port-town of third century B.C. - fourth century A.D. in an area traditionally known as Pūmpuhar has been submerged and archaeologically significant evidence has been obtained both for the submergence of the town and transgression of the sea.¹

The further exploration will provide clues of the extension and plan of the brick and stone structures in the sea and land. Present shoreline map is to be prepared to know the shore migration of the vicinity. Intensive echosounding and sonar survey may provide better features for marine archaeological importance. The nature of foundations and orientations of the structures can be assessed by extensive airlifting. Further on shore explorations may focus more light in constructing the chronological history of Pūmpuhar based on the archaeological findings.

-
1. Report submitted by the Marine Archaeology Centre, N.I.O. April, 1993, pp. 8-9.

FOUR COPPER PLATES OF TENKASI

The copper plates edited below were in the possession of Thiru P. Munisamy Naidu of Tenkasi. He willingly placed these plates for acquisition by the Tamilnadu State Department of Archaeology on compensation. Thereupon Thiru C. Chandravanam, Curator of Kutralam Museum and Thiru V. Vedachalam of Thirumalai Nayakar Mahal Museum were deputed to examine them and sent a report. They made ink impressions of these plates¹. On examination of the details of the copper plates, they were acquired by the State Department of Archaeology.

Of the four, three are written in Tamil script and Tamil language while the fourth one is in Telugu script and Telugu language. All the plates are rectangular in shape. The copper plate in Telugu script is smaller in size than the other three. The three bigger plates have a semi circle portion at the top of them, with a hole in the middle to secure the plates by a ring.

The first plate describes the holy episode known as Valaivīsupurāṇam in the beginning and records the gift made by Sivanpaḍavar *i.e.* fisherman. In Valaivīsupurāṇam, Siva is depicted as a fisherman. Hence it appears that the person who composed the matter for this copper plate seems to have chosen this story of Valaivīsupurāṇam, while mentioning the gifts made by Sivanpaḍavar *i.e.* fisherman. This copper plate is said to have written in the presence of Kāsikaṇḍa Parākrama Rāja (one who established

Thenkāsi) during the period of Sriperumāḷ, Alaganperumāḷ Irantha Kālam eḍutta Sri Vallabha Varaguṇarāyapāṇḍya Kulasēkhara Rāma Dēva Dikshidar. It is also mentioned that this plate was issued to Gurumahāsāmi of Visvēsvara Abhishēka mutt of Tenkāsi who had hailed from the family of Sivanthapādam Ūruḍaiya Dēsikar, probably in 1753 A.D.

The beginning of the second copper plate is written in Sanskrit language and in grantha characters. It was issued by the shepherds during the period of Parākrama Pāṇḍya. Since it was an endowment made by shepherds, an account of the mythical ancestors of the Āyars, namely Srīdharan, Nanthan, Ānāyan, Iḍaikkāḍar, a Saiva saint, is given. It further states that Angaḷammai (Angavai) the daughter of the celebrated Pāri one of the seven philanthropists was married to a Malayamān king of Tirukōilūr who also belonged to the shepherd caste. The king of Thirukkōilūr is mentioned in this plate as "Arasappakōn". This is the first reference we have about the name of a Malayamān king who married Angavai, the daughter of Pāri. The traditional and legendary Pāṇḍya kings are described as follows: "those who enjoyed the treasures of Korkai; an important port city of the Pāṇḍya; those who wore garland of Margosa flowers; those who established the early middle and last Sangams (*i.e.*) Tamil Academy for Chokkanāyanār (Siva), who pleased to make 64 exploits".

The historical kings like Varutuṅga Pāṇḍyan, who had composed Brahmēndra kāṇḍam, Karuvai Anthāthi, Karuvai Venbā (Karivalamvantha Nallur Venba) are

mentioned. Ativeerarāmapāṇḍian, who wrote Naḷan-kathai, Verri Vērkai and Kāsi Kāṇḍam, is also mentioned. This plate was issued during the period of Sri Vallabha Varaguṇa Pāṇḍian. The date of Kali era given in this plate seems to be incorrect. The place wherein the people of shepherd caste lived is also given as follows: East of mountains, west of Channels, South of Kāsi and North of Kanyākumari. The division among the shepherd caste is found as Pudunāttār, Kaḷakkudiyār, Pāsiyar, Siviyaṛ, Mukunthargal, Kettiyaṛ, Sevvalar etc. The mention of Kaḷakkudiyar as one of the divisions of Āyar caste is interesting, as the chief officials of early Pāṇḍyars namely Jatāvarman Sundara Pandya and Srivallabha are said to have hailed from Kaḷakkudi, a village in Pāṇḍināḍu.

The third copper plate deals with the gift made by the Vanniyas to Mudaliyaṛ Sannidhānam of Kānci-puram Sannidhi maḍam. In compensation of the privileges they got from the kings of Kānci-puram and Madurai. In the introductory part, the origin of Vanniya is elaborately described. In order to destroy two Assuras namely Vallān and Valliyān who used to eat the flesh of the human beings, Lord Siva stared at his axe (Parasu) resulting the birth of five heroes wielding bow, sword, axe, Sirusavalam and Pernsavalam and tied with a bell, in front of him. At once Goddess Parvathi, seated by the side of Siva, offered Thirupallittāman (the garland) to these five heroes, so that they were called as 'Palli' and appointed them as the general of the army; henceforth they were called as Paḍaiyāṭchi, (one who commands the army). Then it is narrated that they fought with the said two demon kings and killed.

Having killed two asuras they pleaded with Siva to get rid of the sins. Siva blessed them and directed them to go to Sivanthapātham Ūruḍayamudaliyār to get his blessings. It also states how they got different epithets by quoting different incidents. For example, they are said to have ridden on a horse made of molten copper to prove that they had originated from Agnikulam.

The last plate¹ which is written in Telugu script seems to have been issued during the period of Vijayaṅga Chokkanātha Nāyakan. It refers to the gift made by Thangasāmy Nāiḍu, son of Venkatakrishṇa Mahibālan to an individual Bhārathi Paṇḍāram son of Kavirāyar (a great poet) of Mēlapuliyūr. This gift was made to Bhārathi Paṇḍāram for his meritorious service of singing Vāhana Kavi in the Sannidhānams of Lōganāyaki and Thirikūḍapathi. The date given in this plate seems to be not correct. But since it was written during the period of Vijayaṅga Chokkanātha Nāyakkar, it can be assigned to 18th century A.D.

Though the above four plates furnish very little historical information, they are more valuable from the point of sociological aspect. They trace the origin of some castes from the Mythical Gods and throw more light on the social structure during the 18th century A.D. in Tamilnadu. It is found that the people of each caste generally claimed their origin either from some Gods or from the pious saints. This makes us to understand how the caste distinctions were so strong and dominant during the 18th century A.D. Texts of the copper plates are given below :

செப்பேடு எண்-1

சிவன் படவர்

பக்கம் 1

- 1 பல்லாண்டுகொண்ட சொல்லாண்டுகொண்ட பருதியுஞ் சோமனும்
- 2 பாரேளுகம் படைத்தருளீசன் பூலோகத்தின் புதுமை தா
- 3 ன் பார்க்க மாலுடன் தேவர் வா வென்றனைத்து அன்புடன்
கேள்க்க
- 4 அப்போ துமையாளக மகிழ்ந்து எப்போது நாம் யேகுவதல்ல
நார
- 5 த முனியை யனைத்து பார்மீதிற் போய் பார்த்து வாவெனவே
இமைய
- 6 பருவதம் நந்தா பருவதம் எமகூட பருவதம் வடவிந்த பருவ
தம் நிதத ப
- 7 ருவதம் கந்தமா பருவதம் நீலகிரி பருவதம் சூள்ந்த மய்யத்
தில் வெ
- 8 ள்ளியங்கிரியில் யகாகு கொடுமுடியும் ஐறாவதம் புண்[ட]
ரீகம்
- 9 குமுதம் புடம் சேந்தன வாமன்ன சுப்ராதிபன் சார்வ பூமன
அஞ்சன்
- 10 ன திக்கெசங்க ளெட்டு முடைய திசைதனிலே தோன்றி நின் ற
ச
- 11 ன்டன் ருத்திரன் வருணன் வங்கி[ஷ]த்தில் அதியரசன்
நாரதமுனி
- 12 யை நன்றாய் தொழுது பார்மீதில் வந்து நாம் பணிவிடை
செய்
- 13 ய யேதென வென்று யியல்புடன் கேள்க்க வாரும் பிள்ள
- 14 ாய் தியாசர் வாரதி சூள்ந்த வையகமான காஞ்சிபுரத்தில் சிலா

- 15 சாதனத்துகுடையவனாகவும் காஞ்சிபுரத்துக்கு தெற்கு வெ
- 16 கோவாகி² அதின் தெற்கு தூசி மாமண்டூருக்கு அதின் தெற்கு வந்த
- 17 வாசி அதின் தெற்கு வெள்ளிமேடு அதின் தெற்கு அருணாசலம்
- 18 ஜென்ன பட்டணம் மயிலாப்பூர் முகத்துவார வாரதியில் அ
- 19 தி அரசனு மத்துண்டாகிய ஜனங்களு மிருந்தார்கள் அச்சம
- 20 யத்தில் சிவன் பார்வதிக்கு உபதேசம் பண்ணுமிடத்தில் சுப்பிர
- 21 மணியர் திருச் செவியில் வண்டு ரூபமாய் கேட்டதினாலே
- 22 சு ப்பிரமணியரை மகரமாகவும் பார்வதியை அதி அரசனு
- 23 க்குப் பெண்ணாகவும் பிறக்க சிவன் அனுக்கிரகம் பண்ணி
- 24 னாற்
- 25 அந்தப்படிக்கிப் பிறந்திருக்கிர காலத்திலே சமுத்திரத்தில்
- 26 பார் படவு வோட முதலான தெல்லாஞ் சமுத்திரத்தில் ஓடாம
- 27 ல் சனங்களுக்கு பிளைப்பில்லாத³ படியினாலே தட்டி பரை
- 28 சா
- 29 த்தச் சொல்லி மகரம் பிடித்தவர்களுக்கு நம்முடைய பெண்
- 28 ணைக் குடுக்கிறோ மென்றதாகச் சொன்னார் அதினாலே
- 29 அனே
- 29 க கோடி சனங்களிறந்தார்கள் அந்த சமயத்தில் பரம
- 30 சிவனார் மகரம் பிடிக்கிறோ(ம்) நமக்கு பெண் கொடுப்பீறா
- 31 என்
- 31 று கேட்டார் அப்போது அதிஅரசன் சுவாமியைப் பா
- 32 ர்த்து அப்படி ஆகட்டும் என்றான் அந்தப்படிக்கு தேவர்க
- 33 ள் முதலான நகூத்திர பதவிகள் காலன் தூதன் எமன் மு
- 34 தலான தேவர்களெல்லாம் வலையாக வுண்டுபண்ணி சமுத்தி
- 35 ரத்தை வளைந்து மகரம் பிடித்தார் அப்போது சிவன்
- 36 ஏரிவந்த படகு சாய்ந்தயிடத்தில் ஒரு பிரம் கயிலையங்

- 37 கிரி தாங்கவும் ஒரு பிரமிவன் தாங்கவும் அப்போது சிவன்
 38 கண்டு சந்தோஷப்பட்டு நம்முடைய சிவன் படவனோ என்று
 39 பெயருங் குடுத்து வேண்டிய வெகுமதியும் பண்ணினார்⁴
 சிவனு
- 40 க்குக் கலியாணமுடித்து சாயங்காலஞ்சந்தி பண்ணுகிர கால
 41 த்தில் சிவன் பாதத்தில் மச்சங்களெல்லாஞ் சூள்ந்த படியி
 42 னாலே வாரும் பிள்ளாய் சிவன் படவர் இந்த மச்சம் பிடித்த
 43 தாமரை இலையை திருக் கையால் சுருட்டி இந்த அளவிட
 44 சதிரம் போல வுண்டுபண்ணிகொண்டு யிந்த மச்சம் பிடி
 45 யும் பிள்ளா யென்று கொடுத்தார் சிவன் படவன் பாத தெரி
 46 சனை பண்ணி வணங்கினான் தாமரையிலை அளவில் வலை
 47 முடிக்க சந்திரனை சில்லாக்கி காலன்றனை நல்ல கதிராய
 48 திற் கோர்த்து நாலு வேதத்தையு நூலாய் நூல் முனையி
 49 ல் கொழுகித் தொடையில் வைத்து நூல் முறுக்கி அருந்த நூ
 50 லை கதிரதனிலே அரும்பதாச் சுருட்டி இந்திரனை ஊசி யென்
 51 று வைத்து அதில் நூலிட்டு சூரியனை வைத்து அடியிற் கோ
 52 ர்த்து முப்பத்து முக்கோடி தேவர் நாற்பத்து நாற் கோடி ரி
 53 ஷிகள் நகூத்திர பதவிகளு மணியாக வைத்து காலனை சுற்
 54 று கயிறாக வைத்து உள் கயிறு பிரமாவாகவும் திருக்கை
 55 சூலமாகவும் வைத்து வலை சூரியனாகவும் வலை முடிவில் சுவா
 56 மி கையில் முத்திரி மோதிரம் போட்டு வான் கயிரு விஷ்ணு
 57 லையில் சேடனாகவும் போட்டு சுவாமி பாதத்தில் வைத்து
 சுவா
- 58 மி திருக்கையால் கொடுத்து நீங்கள் உபயகுல வங்கிசம் யெ
 59 ன்று பேறும் கொடுத்து வெகுமாணம் ரிசபக் கொடி ம
 60 கரக் கொடி தாமரைக் கொடியும் கொடுத்து கைலாச
 61 பரம்பரையில் மடாதிபதிகளில் கைலாச கிரியில் கி
 62 றந்த மேல் கோபுர வாசல் மடத்தி பாவம்ச பரம்பரையா

- 63 ன காஞ்சிபுரம் வுங்கள் நயினார் சிவ(ந்)தபாத ஊருடைய
 64 தேசிகரிடத்தில் ஜன்ம சவுக்கியமும் சிவபத்தியும் ஓங்களு
 65 க்கு புத்திர களத்திர பரம்பரையாய் வரிடம் பிரசாதம் பெற்
 66 றுக் கொள்ளுங்களென்று திருவுளம் பற்றினா ருடனே சி
 67 றிது சனங்கள் பூலோகத்தில் நம்முடைய நயினார் சிவந்த

பக்கம் 2

- 68 பாத முருடைய தேசிகர் தூசி மாமண்டுர் பாலா
 69 த்தங்கரையில் தல வாசமாயிருக்கிற நாளை
 70 யில் வந்து கண்டார்கள் நமுடைய நயினார் வாரு
 71 ம் பிள்ளா யதிஅரசரென்று தீக்ஷையும் பன்
 72 னி குருமொழிப்படி யிரும் பிள்ளாயென்று
 73 திருவுளம் பற்றினார் சாலிவாகன சகாப்தம் 1200க்கு
 74 மேல் சொல்லா நின்ற கொல்லம் சுப திரிபுவன வீர
 75 சந்திரகுலப் பிரதீப மதுரமாகேந்திர சேர்ந்த
 76 மங்கல பிரபலாதிகுராஜ்ய மங்கள நாரசிங்க
 77 கேரள தாமோ திவாகர சோள சிந்து வடவால
 78 நாயக சாயுச்சிய சார்வ பெளம தெய்வ பிறாம
 79 ண ஸதாபனாசாரிய றாசாதிராசன் றாச பரமேசுரன் றாசமா
 80 ர்த்தாண்டன் றாஜ கெம்பீரன் ஸ்ரீ பெருமாள் அ
 81 ளகம் பெருமா னிறந்த கால மெடுத்த சீவல வர
 82 குணராம பாண்டிய குலசேகர ராம தேவ தீக்ஷ
 83 தருக்கு 454க்கு சார்வரி ஸ்ரீ சித்திரை மீயக உ
 84 சுக்கிரவாரமும் பூர்வ பக்ஷத்து பஞ்சமியும் பூச
 85 நக்ஷத்திரமும் சவுபாக்கிய யோகமும் சிங்க கர
 86 ணமும் ஆதித்தன் சுக்கிரன் உச்சமாயிருக்கிர சுபதி
 87 னத்தில் காசிகண்ட பராக்கிரமராஜா திருமுன்பாக
 89 விசுவேசுரர் சன்னதியில் அபிஷேக மடம் சிவ

- 89 ந்தபாதமுருடைய தேசிகருக்கு, புத்திர புவுத்திர பரம்ப
 90 ரையாய் குருசாமிக்கு சாதனம் யெழுதிக் கொ
 91 டுத்தபடி சொக்கலிங்கம் பூசை நைவேத்தியத்
 92 திற்காக வருசம் க க்கு தலைக் கட்டுக்கு கலியாண
 93 த்தில் மாப்பிள்ளைக்கு . ம் உ பெண்ணுக்கு .
 94 ம் உ வெத்திலை பாக்கு . ம் யெங்களவர் மடி
 95 தப்பினவர்களுக்கு வாக்குங் கடமையும் சுப
 96 முதலாகிய காரியங்களுக்கு தலைக்கட்டு க க்கு
 97 . ம் உ ம் தீசைக்கு . ம் கரு ம் ஆண்டவர்
 98 சுற்பித்தருளிய ஊளியமுஞ் செய்துக்கொ
 99 ண்டு வருவோமாகவும் இது தவறினவர்கள்
 100 கெங்கைக் கரையில் காராம் பசுவைக் கொ
 101 ன்ற தோசத்திலு மாதா பிதா கொன்ற தோசத்தி
 102 லும் போவோமாகவும் இந்தப்படிக்கு சரியாய்
 103 நடந்தவர்கள் அஷ்ட்டா ஐசுவரியமும் பெற்று
 104 இருப்பார்களாகவும் இந்தப்படிக்குருசாமிக்கு சா
 105 தனம் யெழுதிக் கொடுத்தோம் உபையகுல
 106 வருண வம்சத்தார்களாகிய சிவன் படவன் அ
 107 டக்கம் யெல்கையாவது மலைக்கும் கிளக்கு
 108 கடலுக்கும் மேற்கு காசிக்கும் தெற்கு கன்னி
 109 யாகுமரிக்கும் வடக்கு.

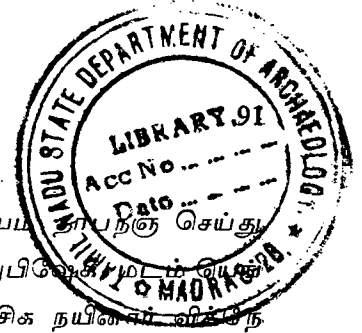
செப்பேடு எண்-2

பக்கம் 1

- 1 ஸமுத்ரகாஞ்ச்யாங் காசதி காசித்நகரீ பத்துத நிவாஸீ
சொக்கலிங்க
- 2 நாமா கச்சித் விகன: சானாதிநாமாதேவிநா ஸாகந்தபஸம்
வதிந்
- 3 பாகே த்ரிகட்டாசலநிகடெ தக்ஷிணவாரா ணஸ்யாம்
விச்வநாத ஸங்க்யாவதி
- 4 ம்மதே முத்திஸ்ய சொக்கலிங்ககாக்யம் தத்புரநச பதேங்காச
பண்ட்ய பராக்ரம
- 5 பாண்ட்யாக்ரே ஸேது துஹ்யாசலே வித்யமானை:
கோபாலை:
- 6 லிகிதேயம் சாஸன பத்திரிகா
- 7 ல்வத்தையு மந்தார கிரிக் கொப்பான புயங்களையும் திருமகள்
வீற்றிருக்கிற விஷ்ணு
- 8 வைப்போல சந்திரசேற மகராஜன் ந[தி]ப் பிரதோஷ
காலத்தில் மாகாளே (ஸ்)
- 9 பவரரை நிஷ்ட்டை புரிந்து பூசை செய்யுங் காலத்தி லாமா
குல மாதானவன் புத்
- 10 திரனுட னாலயத்திற் சென்று திரும்பிலர சந்திரசேற
மகராஜன் பூசை செய்
- 11 ததை மறுனாள் ராத்தரி நினைத்து கல்லைச் சிவலிங்கமாகவும்
பூசாத்தி
- 12 ரவியங்கள் மணலையும் பச்சிலைகளையுமாக அபிஷேக
அலங்கார
- 13 நெவேத்தியமதினாற் சிறப்பித்து தியானித்து உதையம்
பாற்த்தத்தில் வீடுமுழு
- 14 துமமாற்றின வொழியாயிருக்கிறதை ராஜா அதிசெயங் கேட்டு
சேனையோடு

- 15 பாய் பார்த்து புத்திரனை மகிழ்ச்சியாய்த் தழுவுங்
காலத்திலனுமார் வந்து
- 16 சிவபூசை மகிமையா லின்னஞ் சிவ பக்த்தி உயற்ச்சி
வரும்படி யெட்டாந் தலை
- 17 முறையில் நத்தக்கோனுக்கு கிருஷ்ணர் அவதாரத்தில் ஆயர்
குலம் விழங்கு
- 18 ம்படி ரக்ஷிப்பா ரென்றுஞ் சீதரனென்றும் பேர் குடுத்து
சிவபூசா விதியுஞ்
- 19 சொன்ன உத்திரவின் படி கிருஷ்ணவதாரத்தில் நந்தக்கோன்
வம்ச பாரம்
- 20 பரையாய் ஆசாரிய ருபதேசம் பண்ணவேணு மென்று
கேட்டதற்க்கு உ
- 21 வமன்னியரிடத்தில் போனால் சொல்வாரென்று அனுக்கிர
கித்ததில்
- 22 சிதம்பரத்தில் உவமன்னியரை தெரிசனை செய்ததில் நினைத்த
காரியந் தெ
- 23 ரிந்து கயிலாச பாரம்பரையில் மட(ரதி)பதிகளில் கயிலாச
கிரியிற் சிறந்த
- 24 மேலக் கோபுரவாசல் மடத்தி பாவம்ச பாரம்பரையான
காஞ்சிபுர
- 25 ஞ் சிவந்தபாதமுருடைய தேசிகரிடத்தில் ஜென்ம சவுக்கியமுஞ்
சிவ
- 26 பக்தி நெடுகிலு முனக்கு புத்திர களத்திர பாரம் பரையாக
அவரா
- 27 லுபதேசம் பெற்றுக் கொள்ளுங்களென்று அனுகிரகித்தபடி
- 28 குரு சன்னிதானத்தில் வந்து தெரிசனை பண்ணினவுடனே
வந்தது
- 29 தெரிந்து திருநோக்கம் பார்த்து திருவாய் மலர்ந்து அருமை
- 30 மொழி கூறி தீடுகெடி செய்து திருநீறு ஆசிர்பாதமும் பெற்று
- 31 அனேக நாள் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்குங் காலத்தில் தென்கா

FOUR COPPER PLATES OF TENKASI

- 32 சி ராஜா சிவாலய மடாலயம் பிரம்மாலயம் தாபநஞ் செய்து
 33 யெட்டு மடத்தார்களி லதிபத்தியமான அபிஷேகம் மடம் யெட்டு
 34 கள் குருவாகிய சிவந்த பாதமுருடைய தேசிக நயினம் வந்திந்
 35 ராத ஸ்வாமி சன்னதியில் அபிஷேகமடத் ததிபராயெழுந்தரு
 36 னி யிருப்பதாலு முன் காரனா காரியரானதாலு(ம்) நாங்கள்
 வந்
 37 து தெரிசனை பண்ணினதில் யெங்கள் முன்னோன் சீதரன் ன
 38 ந்தன் ஆனாயர் இடைக்காடர் முழுதுங் கண்ட ராமக் கோ
 39 னுக்குப் பின்னால் சேதி மா நாட்டில் திருக்கோவலூரில்
 பாரிம
 40 களங்கம்மளை அரசப்பக்கோனுக்கு ஓளவையாரால் மூன்று
 41 ராஜாக்களாலும் விவாக நடந்து திருநீறளித்து பின் முப்
 42 பந்தலென்று நாமந்தரித்த வம்சஸ்தனானதால் நாங்கள்
 தீகைடி
 43 செய்து உபதேசம் பெற்று துவாபர யுகத்தில் கலியுகப் பிரப்
 44 பில் சாலிவாகன சகாத்தம்மேல் செல்லா நின்
 45 ற கொல்லம் சுபத் திரிபுவனேக வீர சந்திர சூலப் பிரதீப ம
 46 துர மாகேந்திர சேர்ந்த மங்கலப் பிரபலாதீஸ்வரர் ஜெய
 47 மங்கள நாரசிங்க கேரள தமோதிவாகர சோள சிந்து வ
 48 டவால் நாயக சாயுச்சிய சார்வ பெளம தெய்வப் பிராம
 49 னத் தாபனாச்சாரிய ராஜாதிராஜன் ராஜ பரமேஸ்வரன்
 ரா
 50 ஜ மார்த்தாண்டன் ராஜ கெம்பீரன் ராஜபோஜன நா
 51 லா விதான கோலாகல விகட தட மணிமகுட வீரபா
 52 ண்டிய அவதான சூர அட்டதிக்கு மனோபயங்கரன் பூ
 53 லோக புரந்தரன் பூமி பாலகன் பாண்டி மண்டல பி
 54 ரதிட்டா(அவ்)பனாசாரியர் மண்ணென்று சொல்லி வ
 55 டக்கே படைபோய் பெண்ணென்று மீண்ட பெரிய பெருமா
 56 ளிந்திரன் முடிமே லிணை வளையெறிந்தோன் ஆரந்தரித்த

- 57 சவுந்தரேஸ்பரர் பூத்ததைப் பணிகொண்ட புகள் வீர
 58 கேரள மேகத்தைத் திறை கொண்டு வீர நரகத்தை கண்
 59 வாங்கும் பெருமாள் திரிபுவன சக்கிரவிருத்திகளில்
 60 கோனேர்மை கொண்டான் வாரிவடிவ பல மகிமேருவிற் செ
 61 ண்டுங் கயலுந் தரித்த தெய்வப் பெருமாள் கற்பகத்தரு

பக்கம் 2

- 62 வி னாகங் குடை நிழற்ற மகுடந் தரித்த மகாராஜ ராஜன் தென்
 63 பொதிய மேருவிற்கு குருமுனியேவி வரும் புனல் தன்னை மின்
 64 னுஞ் சென்றதனால் விட்டருளிய கொற்கை போகன்
 65 வேப்பந் தார் மார்பன் அறுபத்து நாலு திரு விளையாட
 66 லுங் கண்டருளிய சொக்கனாயகற்கு முதற் சங்க நடுச்
 67 சங்கங் கடைச் சங்கமுங் கண்டருளிய கன்ன பாண்டி
 68 ய தேவன் தினமுந் தானமும் ஆருகாற் பீடம்மு முத் தளக்கு
 69 ம் வாசலு நீதியு முற்றமையும் வொழுக்கமும் வழுவாமல் ந
 70 டத்தியருளிய பிரமோத்திர காண்டங், கருவை யந்தாதி
 71 கருவை வெண்பா முதலான பிரபந்தமும் வரதுங்க பாண்டி
 72 யராலும் நளன் கதை, வெற்றி வேற்கை, காசிகாண்டஞ் செ
 73 ய்தருளிய அதிவீரராம பாண்டியனுக்கு குமாரக் கடவு
 74 ள் கெவன் குளிகைக் குடுத்ததின் முதல் நித்திய கரும அநு
 75 ஷாநங் காசியிலும் ராஜாங்க மிவடத்திலு நடத்திய
 76 செயலால் கன்னமுகூர் வழுதியான் சிரிபெருமாள்
 77 அழகம் பெருமா ளிறந்தகால மெடுத்த சீவல வரகுண
 78 ராம பாண்டிய தேவதீக்ஷதற்க் காண்டாவது க்கு
 79 சாருவரி னு சித்திரை மாதம் . . . சக்கிரவாரமும் பூர்வ பக்ஷத்
 80 துப் பஞ்சமியும் பூச நக்ஷத்திரமும் சவுபாக்கிய நாம யோக
 81 முஞ் சிங்க(ள) சுரன்னமும் பெற்ற சுபதினத்தில் ஆதித்தன்
 சக்கிர

- 82 னுச்சமாயிருக்க இப்படி சுபதினத்தில் தென்காசியீ லதி வீ
 83 ரராம பாண்டியனென்று காசிகண்ட பராக்கிரம பாண்டிய ர
 84 ாஜா திருமுன்பாக விசுவேசர் சன்னதியில் அபிஷேகமட
 85 ஞ் சிவந்த பாதமுருடைய முதலியாரவர்களுக்கு துவாபர யு
 86 கத்தில் கலியுகப் பிரப்பில் காஞ்சீபுரத்தில் யெங்கள் மூல
 87 புருஷனால் யெழுதிக்குடுத்திரக்கிர ஆலையத்தில் சிலா சா
 88 தனப்படிக்கும் ஓளவையாரால் கணப(க)தி அகவலை தீக்ஷ
 89 ா உபதேசத்தின் பேரினாங்களநுஷ்டித்து வாழ்ந்துக் கொ
 90 ண்டிருக்கும் படிக்கும் அபிஷேக மடமென்ற சன்னதி மடஞ்
 91 சொக்கலிங்கத்துக்கு அடியேங்கள் தலைக் கட்டொன்றுக்
 92 கு வருஷக் காணிக்கை . கம் கலியாணத்தில் பெண்ணுக்கு
 93 . க மாப்பிள்ளைக்கு . உ ம் தீகைக்கு . எம் யெங்களி
 94 ல் வரம்பு தப்பினவர்களுக்கு வாங்குங் கடமையும் சுபமுத
 95 லாகிய காரியங்களுக்கும் தலைக்கட்டொன்றுக்கு . . ங்
 96 குடுத்துப் போதுவோமாகவும் இந்த தருமத்தை தடைபண்
 97 ணினவர்களுக்கு காசிக் கரையில் கோஅஸ்தி கொலை செய்த
 98 தோஷத்தில் போவார்களாகவும் இதை பரிபாலனர் செ
 99 ய்துக் கொண்டு வந்தவர்கள் பாற்பாக்கியமும் புத்திர
 100 சம்பத்தும் அஷ்ட அஸ்வரியமும்⁵ பெற்று வான்ந்துக் கொண்
 101 டிருப்பார்களாகவும் இந்தபடி யெழுதிக்குத்தோம் நந்தக்
 102 கோன் வம்சஸ்தர்களிலடக்கம் ஆயர் புது னாட்டார் க
 103 ளக்குடியார் பாசியார் சிவியார் முகுந்தர்கள் கெட்
 104 டியார் செவ்வலார் யெல்கையாவது மலைக்கு கிள
 105 க்கு கடலுக்கு மேற்கு காசுக்கு தெற்கு கன்னியாகுமரி
 106 க்கும் வடக்கு காங்கேயன் காணிபண்ய பராக்ரம நிருபதைஹி
 பாண்டிய சொக்கலிங்கம் துணை

செப்பேடு எண்-3

பக்கம் 1

- 1 இதநாவதனா செவ்வா நஸ்ய ரூப வித்தத்தம்⁶ வச
- 2 னந் துவாபரயுகத்தில் கலியுகப் பிறப்பில் திருவு
- 3 லகத்துள் மகாசிறப்பு பொருந்திய பதிநாறாயிரங்
- 4 கொடுமுடி கூடிய கயிலாச கிரியிலே அரசிருக்கு
- 5 மண்டபத்தில் முப்பத்து முக்கோடி தேவந் நாற்ப
- 6 த்தெண்ணாயிர முனிவர் கின்னரர் கிம்புருடர் கெரு
- 7 டர் காந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதரர் முதலான
- 8 வர்கள் வணங்கி சூளும்படி பார்வதி சமேதராய்
- 9 பரமசிவன் திருவோலக்கமாக யெழுந்தருளி
- 10 யிருந்தா ரப்போது நாரதரை பாந்து லோகாதி
- 11 சய முண்டாவென்று கேள்க நாரதர் வணங்கி நி
- 12 ன்று சுவாமி பூலோகத்தில் வல்லான் வலியானெ
- 13 ன்று ரெண்டு ராச்சதர் மானிட பக்ஷணஞ்செய
- 14 ரார்கள் அவர்களை சம்மாரம் பண்ண கிருபை
- 15 சய்ய வேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய அ
- 16 தற்கு அப்படியே திரு உளம் பற்றின உடனே [த]
- 17 ன் மழுவை யேரிட்டுப் பாற்கப் பிறந்த னம்படையுடன் அம்பு
- 18 வில் வாழு பரிச்சு சிறு சவளம் பெருஞ்சவள மஞ்சமணி கட்டி
- 19 ய வல்லயத்துடன் வந்து பணி ஐவற்கும் பார்வதி திரு நீற
- 20 ளித்து திருப்பள்ளித்தாம ஆரங் கொடுத்துத் தரித்த மகி
- 21 மையால்ப் பள்ளியென்று யிந்தப் படைக்குத் தலைவனானதா
- 22 ல்ப் படையாச்சி யென்று அப் பரமசிவன் திருவாக்கால் பள்
- 23 ளிபடையாச்சி யென்று நாமகரணஞ் செய்து அளைக்க
- 24 சமீபமாய்ப் போய்ப் பணிந்து வாய் பொத்தி நிற்க அப்

- 25 போது பூலோகத்தில் வல்லான் வலியான் யெ
 26 ன்று யிரண்டு ராட்சதர் மானிடப் பட்சணஞ்செ
 27 ய்கிறார்கள் அவர்களை அஞ்சு பேரும் போய் சம்மா
 28 ரஞ் செய்து வாவென்று திருவுளம் பற்ற உடனே பூ
 29 லாகத்தில் சென்று அவர்களர(க்க)ணைப் பாற்க காந்தக்
 30 கலக் கோட்டை பழிங்குக் கலக்கோட்டையாக யிரு
 31 ந்த[த]தால் அதற்குத் தொடைச் சதையை அறுத்து மு
 32 ளத்துக் கொரு துணுக்காக யெறிந்து படியாக பற்றை
 33 வத்து யேறித் தாவி அதட்டி உலுக்கி அவற்களை சீற அவ
 34 ந்களெதிற்த்து யுத்தஞ் செய்கையில் யிருபரு யிறை இமை
 35 ப் பொளுதில் வாங்கி மும்முரசறைந்து கையிலையில்
 வந்து பா
 36 ந்பதி சமேதரிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்ய மகா சந்தே
 37 ாசப்பட்டு நீங்கள் பூலோகத்துக்குப் போங்களென்று
 38 திருவுளம் பற்ற அப்போது யெங்களுக்கு பிரமத்தி தோஷம்
 நீங்
 39 கும்படி அனுக்கிரஞ் செய்ய வேணுமென்று விண்ணப்பஞ்
 40 சய்ய சுவாமி திருவாய் மலர்ந்து காஞ்சீபுரஞ் சன்னதி மடம்
 41 ன் செவந்தபாத ஊருடை முதலியாரிடத்தில் தீட்சை

பக்கம் 2

- 42 செய்து பாவம் நீங்க வாள்ந்து கொண்டிருங்கோளெ
 43 ன்று திருவுளம் பற்ற அந்தப்படி பூலோகத்தில் வந்து
 காஞ்சீ
 44 புரம் சன்னதி மடம் செவந்த பாத ஊருடைய முதலியார் ச
 45 ன்னிதானத்தில் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாகப் பணிந்து சுவா
 46 மி திருவுளம் பற்றினதை விண்ணப்பஞ் செய்து தீட்சை செ
 47 ய்த உடனே பாவம் நீங்க குருமகா சன்னிதானத்தில் திருக்கர

- 48 த்தால்த் திருநீறுடனே ஜெயஸ்ரீ மங்கன வாக்கு அனுக்கிர
49 கித்ததால் சிங்கள தேசத்தரசனை செயித்து அவன் கன்
50 னிகைகள் அஞ்சபேரையும் யிவர்கள் அஞ்சபேரும் கலியா
51 ணம் செய்து வரிசைகள் பெற்றனம் உடனே வன்னி நாட்
52 டில் வந்திருக்கும்போது காஞ்சி ராசாவுக்கு யெதிரிகளான கு
53 ச்சிலி ராசன் சதாதேவ சங்கு ராசன் நாரோசிர ராசன் அப்போ
54 த்து மீரான் யிவர்களை செயிக்கலாமா வென்று காஞ்சி ராசா
கேள்
55 க்கு அது யெவ்வளவென்று போய் சம்மாறஞ் செய்து வந்த
56 தில் ராசா சந்தோஷமாய் வெகுமதி குடுக்கப் பெற்றனம்
57 பின்னெங்கள் பெண் கற்பின் மகளென்றறிந்து ராசா ஒரு
58 பெண் வேணுமென்று கேள்க்க அதற்கு நாங்கள் அக்கினி கு
59 ல மல்லவா வென்க, அக்கினி குலமானால் செப்புக் குதிரையை
60 மழுவாக காச்சி முன்பின் பதினாறடி பாய யேறி நடத்தினால்
61 அக்கினி குலந்தானென்ற அதற்கு அப்படியே யேறி நட
62 த்திக் காட்டினம் அதின் பேரில் நிசமென்றறிந்து வெகு ச
63 ந்தோஷமாய் ஐந்து பேருக்கும் பிறதி நாமம் வன்னியராய
64 னென்றும் பெருமை பெற்றனம் யிதை மதுரை பாண்டிய ரா
65 சாக் கேட்டு இவற்களை அளைத்து சந்தோஷமாக அஞ்சபே
66 ருக்கும் வெகுமதி கொடுத்தன ரிந்த ரெண்டு ராசாக்களிடத்
67 திலும் ஐந்து யெடமும் புலிக்கொடி மகரக்கொடி பல்லக்கு
68 சாமறம் பஞ்ச வற்றன பாவாடை மீனக்கொடி முதலாகிய விரு
69 துங்குருகடாஷு விக்ஷனத்தால் நாங்கள் சகலரிடத்தி
70 லும் வ்யர்வு பெற்றதால் குருவான பாரம் பரையாகவும்
யெங்களதி
71 ல் முரைவழியாய் தலைக்கட்டொன்றுக்கு ஒருஷக் காணிக்கை
72 ஒரு பணமும் விவாகத்துக்கு ஒரு பணமும் தீட்சையேழு பண
73 மும் யெங்களில் குற்றம் செய்தவர்களிடத்தில் வாங்குங் கட

- 74 மையுஞ் சேந்து குடுத்தும் மடத்தில் திருமணச் சிலவு ம
 75 ற்ற சிலவுகளுஞ் செய்து கொண்டு வருவோமாகவும் இது
 தவறி நட
 76 ந்தால் காசியில் கங்கைக் கரையில் பசு பெண்ங் களைக்
 கொலை செய்த
 77 பாபத்தில் போவோமாகவு யிந்தப்படிக்கு சுறம் வீரப் பள்ளிப்
 படை
 78 யாச்சியாகிய வன்னிய ராயரைந்து பேருடைய கையெழுத்து
 79 உபாலி நதி வ(ட)கரை வரை கிருஷ்ண வன்னியன்
 80 2 பெண்ணை வரை செம்பு வன்னியன்
 81 2 காவேரி வரை வீறு வன்னியன்
 82 2 சேதுவரை கங்கை வன்னியன்
 83 2 தில்லைக் கீள்பால் காளத்திவரை இந்திர வன்னியன்

-
1. I am grateful to both of them for having placed before me the text of these copper-plates for further scrutiny.
 2. வெஃகா
 3. பிழைப்பில்லாத படியினாலே
 4. திருவிளையாடற் புராணத்தில் கூறப்படும் 'வலைவீசிப் புராணம்' ஆகும் இக்கதை.
 5. அஷ்ட ஐஸ்வர்யம்
 6. இவ்வரியின் பொருள் விளங்கவில்லை.

பீழை தீருத்தம்

஁சாலம் செப்பேடு

வரி	பீழை	தீருத்தம்
3	தேவதான பள்ளிச்	தேவதானப் பள்ளிச்
10	தங்களில் காத[த்து]	தங்களில் [தத்து]
19	ஐனநாதச் சருப்பேதி	ஐநநாதச் சருப்பேதி
22	நந்தவனமும்	நந்தவநமும்
25	ஐய்யனார்	ஐய்யநார்
55	மும்முடி	மும்மடி
	ஓலை நாய	நம் ஓலை நாய
57	சோழக்கன்	சோழக்கந்
58	கங்கைகொண்ட]	கங்கைகொண்ட]*
60	உத்தம சோழ மாராயனும்	உத்தமசோழ ப்ரஹ்ம மாராயனும்
	இந்நாட்டுத்	இந்நாட்டுத்
61	நாட்டு துளாருடையான்	நாட்டுத் துளாருடையான்
62	சாழச் சாழகோனும்	சாழச் சோழகோனும்
64	ஐகநாதநான	ஐநநாதநான
69	நாராயண	நாராயணன்
77	஁நர் நாட்டு	஁நர் நாட்டு
96	கிழ் கூற்று	கீழ் கூற்று
99	குளத்தூரநேன் குன்றங்கிழான்	குளத்தூர் நெற்குன்றங் கிழான்
147	மாசிருடிங்[க]மும்	மாசிருடிங்[க]*மும்
181	ஐநநாதச் சருப்பேதி	ஐனநாதச் சருப்பேதி

வரி	பிழை	தீருத்தம்
183	வடக்கின்	வடக்கில்
194	இடத்தே அற்றது	இடத்தே உற்றது
209	இவ்வெல்லையே மே	இவ்வெல்லையே வட
210	வடவாசறுதியே உற்று	வடவாசறுதியே அற்று
	இவ்வெல்லையே வட	இவ்வெல்லை வட
		வாசறுதியே மே

172-ஆம் வரிக்குப் பிறகு “பத்தாம் ஏடு பின்பக்கம்” என்று இருத்தல் வேண்டும்.

234	செய்யாதிதாவும்	செய்யாதிதாகவும்
309	நாட்டு தேவதானங்	நாட்டுத் தேவதானங்
319	வளநாட்டு திருவிந்தனார்	வளநாட்டுத் திருவிந்தனார்
321	மாந்தைக் கிழார்	மாந்தை கிழார்

பக். எண்.	வரி	பிழை	தீருத்தம்
52	11	Piece	Pieces
53	15	King,	King.
55	23	hear	heart
55	27	of	on
55	29	crises	crisis
58	9	thosc	those
60	3	male	Delete
60	9	Goddess	Goddesses
60	20	which	Delete
60	24	where	were
60	30	Goddess	Goddesses
61	1	Saraswati.	Saraswati,
61	1	They	they
62	12	circles	circle
63	11	Goddessess	Goddesses
65	31	Goddessess	Goddesses